

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Learning Expectation in Doctor of Philosophy Program in
Industrial Business Administration of Doctorate Students in
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

นางสาววรรณารต แสงมณี

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2555

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

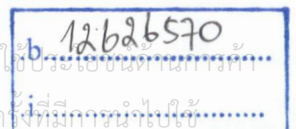
RCH

๐๒15๗

2555

37364

ศ.อ. 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ห้ามนำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีไปใช้

ชื่อโครงการ ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
อุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แหล่งเงิน เงินรายได้ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีงบประมาณ 2555 จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุน 50,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม 2554 ถึง กันยายน 2555 /

ชื่อ-สกุล หัวหน้าโครงการ และผู้ร่วมโครงการวิจัย พร้อมระบุหน่วยงานต้นสังกัด

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณารถ แสงมณี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ในสถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนใน
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for
Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One - way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัย
พบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
อุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.345)
2. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะของงานอาชีพ ระยะเวลาในการ
ทำงาน และความต้องการทำงานหลังเรียนจบ มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรส และระดับรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนใน
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความคาดหวังจากการเรียน, หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, หลักสูตรการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
บัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม, นักศึกษาระดับปริญญาเอก, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title: Learning Expectation in Doctor of Philosophy Program in Industrial Business Administration of Doctorate Students in King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Researcher: Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee

Faculty: Administration and Management College, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Department: Industrial Business Administration Department, College of

Abstract

The purpose of this research was to study Learning Expectation in Doctor of Philosophy Program in Industrial Business Administration of Doctorate Students at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. A studied sample includes 38 Ph.D. students in this program. The research instrument to collect data was questionnaires and data were analyzed using SPSS for windows. The statistics used were frequency, percentage, average (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test, One-way Analysis of Variance (ANOVA). The hypothesis testing was set at the 0.05 and 0.01 level of significance. The results were as follows:

1. Students' learning expectation of the Doctor of Philosophy Program in Industrial Business Administration of Doctorate Students was at a high level ($\bar{X} = 4.345$).
2. Students who differed in gender, age, class levels, place to live, occupation, timing of work, and the immediate need to do after graduation indicated no statistically significant differences in learning expectation of the program.
3. Students who differed in marital status and income level indicated statistically significant differences at 0.05 level, on learning expectation of the program.

Keywords: Learning Expectation, Doctor of Philosophy Program, Industrial Business Administration Program

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขภูษิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะใช้ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้สอน สถาบันการศึกษา และผู้เรียน เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของนักศึกษาจากการเรียนในหลักสูตรดุขภูษิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในฐานะที่เป็นหลักสูตรปริญญาเอกเพียงหลักสูตรเดียวที่ขณะนี้วิทยาลัยการบริหารและจัดการเปิดสอนอยู่ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนและเสริมสร้างแนวคิดของอาจารย์ผู้สอนในมุมมองด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียน รวมทั้งมีประโยชน์ต่อฝ่ายบริหารทั้งในระดับวิทยาลัย และในระดับผู้บริหารหลักสูตรในอันที่จะได้นำไปประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งด้านวิชาการ และด้านคุณภาพตามที่ได้รับคาดหมาย เพื่อความสำเร็จของวิทยาลัยบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และต่อผู้เรียนทุกคน นอกจากนี้ผู้วิจัยก็ยังมีเชื่อมั่นว่างานวิจัยนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิธีการสอนและความเข้าใจที่มีต่อผู้เรียนของอาจารย์ผู้สอน และแนวทางการบริหารของผู้บริหารทุกระดับในองค์การที่เป็นสถาบันการศึกษาได้ในอนาคต

โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณวิทยาลัยการบริหารและจัดการ ที่ให้ทั้งโอกาสและทุนสนับสนุนในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ที่ให้คำแนะนำหลายๆ ประการในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคุณ นายเดิมนันท์ ตั้งสุทธิกุล และนางสาวคารณิ สยามเต๊ะ สำหรับความช่วยเหลือในการทำให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างราบรื่น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุขภูษิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจ

รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	5
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	7
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง.....	9
2.1.1 ความหมายของความคาดหวัง.....	9
2.1.2 ทฤษฎีความหวัง.....	11
2.1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในบทบาท.....	13
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาที่สอนในมหาวิทยาลัย.....	15
2.3 วัตถุประสงค์และปรัชญาของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม.....	18
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการศึกษา	27
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.4 การกำหนดค่าตัวแปร.....	28
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.6.1 สถิติพรรณนา.....	30
3.6.2 สถิติอนุมาน.....	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา	36
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงาน หลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน.....	41
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก.....	41
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงาน หลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	72
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	72
5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก.....	73
5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อ ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม.....	74
5.2 อภิปรายผล.....	75
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	89

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	34
3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	35
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับคุณวุฒิบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนสาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหาร และจัดการแบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	37
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคาดหวัง จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก.....	42
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามเพศ.....	46
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามอายุ.....	48
4.5 ตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยมีอายุแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	50
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	51
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน.....	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน.....	56
4.9 ตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยมีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน แตกต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	58
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน.....	59
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามระดับรายได้.....	61
4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยมีระดับรายได้แตกต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	64
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว.....	67
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามรุ่น / ชั้นปีที่เรียน.....	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

- 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียน
 ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
 ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก.....76

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	7
2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง.....	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในโลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆของสังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีและโทรคมนาคมนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งปัจจุบันกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมเกือบจะทุกประเภทจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ในเรื่องการบริหารและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องมีองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถทำงานแบบผสมผสานระหว่างฝ่ายเทคนิคในด้านอุตสาหกรรมกับการบริหารจัดการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับปริญญาเอก ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ โดยเน้นให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาการบริหารจัดการขั้นสูง อันจะนำมาซึ่งการค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการทางด้านอุตสาหกรรม รวมทั้งการส่งเสริมและการสนับสนุนการทำงานวิจัยเพื่อรองรับการพัฒนาของประเทศสังคมอุตสาหกรรมที่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยทำการเปิดสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เป็นปีแรก

ผลจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตในอุตสาหกรรม ที่มีได้มุ่งหมายเพียงการควบคุมกระบวนการผลิตเพียงอย่างเดียว การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการที่ดีเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขัน คุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ความปลอดภัยในการดำเนินงาน ลดต้นทุนการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการผลิตและบริการ ฯลฯ การนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ เข้ามาช่วยจึงเป็นสิ่งจำเป็น ด้วยเหตุนี้สถาบันจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกให้มีศักยภาพและสามารถบริหารจัดการด้วยแนวทางร่วมสมัย และเตรียมความพร้อมสำหรับศักยภาพที่เป็นเลิศในอนาคต โดยมีเป้าหมายเพื่อผลิตบุคลากรทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีความพร้อมที่จะบริหารงานทั้งในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน มีความสามารถในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมที่เหมาะสม มีความสามารถในการปรับตัวเรียนรู้การบริหารจัดการอุตสาหกรรม และประยุกต์ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในหลักสูตรให้สามารถใช้กับองค์กรต่าง ๆ ทางด้านธุรกิจอุตสาหกรรม และพัฒนาบุคลากรในองค์กรเหล่านั้นให้มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพในอนาคต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงในการผลิตนักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศและบริการสังคม หลักสูตรการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมจึงเกิดจากการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันที่มุ่งเป็นสถาบันผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและการเป็นสถาบันวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการสร้างความเป็นเลิศในการจัดการการอุตสาหกรรมเทคโนโลยี รวมไปถึงพัฒนานวัตกรรมเพื่อไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพึ่งตนเองที่ยั่งยืน และเนื่องจากในปัจจุบันนี้ที่สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้นักบริหารจำเป็นต้องมีความรอบรู้ทั้งทฤษฎีและประสบการณ์ในเรื่องการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อเป็นการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีศักยภาพในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงาน

ทางวิทยาลัยการบริหารและจัดการจึงได้มีการจัดทำหลักสูตรนี้ขึ้น โดยมีแนวคิดในการผสมผสานสาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ และการจัดการเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ยังขาดบุคลากรในด้านนี้ รวมถึงให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้และคุณธรรม จริยธรรม จนให้สามารถปฏิบัติงานในระดับบริหารขององค์กรและสถานประกอบการได้ ทั้งนี้ด้วยการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ในการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเป็นสำคัญ โดยในปัจจุบันหลักสูตรได้อยู่ภายใต้การดำเนินการของวิทยาลัยการบริหารและจัดการ และมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการบริหารและจัดการทางอุตสาหกรรมและวิชาการพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม
2. เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตตอบสนองความต้องการของประเทศ ซึ่งยังขาดแคลนบุคลากรในสาขานี้เป็นจำนวนมาก
3. เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตการวิจัยและพัฒนาสาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อผลิตคณาจารย์บัณฑิตในการให้บริการวิชาการ และเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

ในบรรดาทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหาร มนุษย์ถือว่าเป็นทรัพยากรหรือปัจจัยพื้นฐานที่มีคุณค่ามากที่สุด ดังนั้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านต่างๆ การเสริมสร้างให้ทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ย่อมมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของประเทศ นั่นคือ การทำให้คนของประเทศได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ตามที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับและสามารถนำเอามาประยุกต์ใช้กับวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้ได้ ดัชนีชี้วัดความเจริญรุ่งเรืองของประเทศใดก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับ “ปัญญา” ของคนในชาติ การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรวมทั้งรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงจนเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ วิบูลย์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นประโยชน์หรือเห็นว่าการคัดลอกเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2544:45) ซึ่งนั่นหมายความว่าการศึกษาต้องมาพร้อมกับ “คุณภาพ” ของการศึกษา มิใช่มีเพียงแต่ความมากในเชิงปริมาณของประชากรที่ได้รับการศึกษาเท่านั้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541: 28)

สถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ก็คือ สถาบันอุดมศึกษา โดยการศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษานั้นเน้นหนักที่การให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ปฏิบัติได้ และแสวงหาความรู้ต่อไปในสาขาที่ผู้เรียนได้เรียน ซึ่งนอกจากจะมีเป้าหมายในทางวิชาการแล้ว ในระดับปริญญาตรียังเน้นที่การสร้างและพัฒนาค่านิยมบุคลิกภาพและแบบแผนพฤติกรรมของผู้เรียนพร้อมกันไปด้วย (ไพฑูริย์ สตินลารัตน์. 2543:88)

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงเปรียบเสมือนเป็นเบ้าหลอมที่สำคัญของการผลิตกำลังคนให้กับประเทศ ซึ่งหากเบ้าหลอมเหล่านี้มีคุณภาพมาตรฐาน และกระบวนการผลิตที่ดีแล้ว ก็ย่อมได้ผลผลิตคือผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่ในทางกลับกันหากเบ้าหลอมด้อยคุณภาพหรือมีความแตกต่างกันในเชิงคุณภาพอย่างมากแล้วก็น่าเป็นห่วงว่าความต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศนั้น จะได้รับการตอบสนองด้วยดีเพียงไร ดังนั้นเพื่อให้สถาบันต่างๆ มีการบริหารการศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นที่จะทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ของบัณฑิตซึ่งจะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ นั่นก็คือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินการใดๆ ในขั้นตอนนี้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ย่อมเกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตโดยตรง

บุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพ ก็คือ คณะกรรมการดำเนินการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ฉะนั้นคุณภาพและความทุ่มเทของบุคลากรเหล่านี้จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ บัณฑิตทางวิชาการที่จำเป็นและทันสมัยด้านต่าง ๆ มานำเสนอนักศึกษาผู้เรียน รวมทั้งทำความเข้าใจและค้นหาความคาดหวังของผู้เรียนเพื่อสร้างแนวทางของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ดียิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการของผู้เรียนและความยั่งยืนอย่างมีคุณภาพทางการศึกษาของหลักสูตรนั่นเอง (กุลพล พลวัน. 2541:78)

การที่จะทราบได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรมีแนวทางตามที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้รับจากการเรียนอย่างไรนั้น จะต้องอาศัยข้อมูลจากความคิดเห็นของนักศึกษาผู้เรียนด้วย เพราะถือได้ว่า นักศึกษาเป็นผู้รับบริการ และสถานศึกษา โดยหลักสูตรเป็นผู้ที่มีหน้าที่ให้บริการ ซึ่งผลของการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความคาดหวังที่จะได้รับจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าเป็นไปอย่างไร เหมาะสมเพียงใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการผู้บริหารหลักสูตรในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ สอดคล้องด้วยกันกับแนวทางของความเป็นไปได้ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกิดขึ้นของความคาดหวังนั้นจากผู้เรียนซึ่งสามารถที่จะประยุกต์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วิทยาลัย สถาบัน และประเทศชาติต่อไปในอนาคต

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า มนุษย์เป็นทรัพยากรและปัจจัยพื้นฐานที่มีคุณค่ามากที่สุด ในการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านต่างๆ ดังนั้น การเสริมสร้างให้ทรัพยากรมนุษย์มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น ย่อมมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิตโดยรวมของประเทศ นั่นคือ การทำให้คนของประเทศได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเอง ตามที่พวกเขาคาดหวังว่าจะได้รับ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจไว้ได้ ดังนั้นชีวิตความรุ่งเรืองของประเทศใด ก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับ “ปัญญา” ของคนในชาติ การศึกษาจึงเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพ และความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขรวมทั้งรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงจนเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สมคิด พรหมจ้อย และสุพิศตร์ วิบูลย์, 2544: 45)

นั่นหมายความว่าการศึกษาต้องมาพร้อมกับ “คุณภาพ” ของการศึกษา มิใช่มีเพียงแต่ความมาก ในเชิงปริมาณของประชากรที่ได้รับการศึกษาเท่านั้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541: 28)

สถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ก็คือ สถาบันอุดมศึกษา โดยการศึกษาในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษานั้นเน้นหนักที่การให้ผู้เรียนได้เข้าใจ ปฏิบัติได้ และแสวงหาความรู้ต่อไปในสาขาที่ผู้เรียนได้เรียน ซึ่งนอกจากจะมีเป้าหมายในทางวิชาการแล้ว ในระดับปริญญาตรียังเน้นที่การสร้างและการพัฒนาค่านิยมบุคลิกภาพและแบบแผนพฤติกรรมของผู้เรียนพร้อมกันไปด้วย (ไพฑูริย์ สีนสารตัน, 2543:88)

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงเปรียบเสมือนเป็นเบ้าหลอมที่สำคัญของการผลิตกำลังคนให้กับประเทศ ซึ่งหากเบ้าหลอมเหล่านี้มีคุณภาพมาตรฐาน และกระบวนการผลิตที่ดีแล้ว ก็ย่อมได้ผลผลิตคือ ผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพ แต่ในทางกลับกันหากเบ้าหลอมด้อยคุณภาพหรือมีความแตกต่างกันในเชิงคุณภาพอย่างมาแล้วก็นำเป็นห่วงว่าความต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศนั้น จะได้รับการตอบสนองด้วยดีเพียงไร ดังนั้นเพื่อให้สถาบันต่างๆมีการบริหารการศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นที่จะทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ของบัณฑิตซึ่งจะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตเป็นสำคัญ นั่นก็คือการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินการใดๆในขั้นตอนนี้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ย่อมเกิดผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตโดยตรง

บุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณภาพ ก็คือ อาจารย์ผู้สอน ฉะนั้นคุณภาพและความทุ่มเทของอาจารย์ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ นอกจากอาจารย์จะมีคุณวุฒิทางการศึกษาอย่างสูงแล้ว อาจารย์เองยังต้องมีความตื่นตัวและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ซึ่งการข่งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยู่ใช้ให้หนังสือข่งานนี้ให้ผู้อื่นใช้โดยไม่ผ่านการคัด

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตั้งใจในการแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ มีการผลิตผลงานทางด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัย การเขียนบทความ การเขียนหนังสือหรือตำราใหม่ๆ รวมทั้งมีความตั้งใจที่จะเข้าใจและค้นหาความคาดหวังของผู้เรียนเพื่อสร้างแนวทางของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ดียิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการนั่นเอง (กุลพล พลวัน.2541:78)

คุณลักษณะของอาจารย์ถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะอาจารย์นับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ วางหลักเกณฑ์ในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้ประเมินคุณภาพผู้เรียนเพื่อตัดสินได้หรือว่าตกโดยการทดสอบความรู้ (Bogue. 1974:123) อาจารย์จึงต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้สอน (Instructor) เป็นผู้เอื้อ (Facilitator) โดยอาจารย์แสดงบทบาทเป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนผ่านข้อมูลต่างๆ บทบาทของอาจารย์จึงเน้นที่การเป็นผู้สอนวิธีเรียนรู้และจัดสรรหรือแนะนำแหล่งการเรียนรู้ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541:63)

โดยจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความมีเสรีภาพทางสติปัญญา (Intellectual Independence) ที่สอดคล้องกับยุคสมัย เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกเสนอสาระที่ทำทลายความคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลที่สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้เรียน (อรรถพร พงษ์วาท. 2539:55) ด้วยนั่นเอง

การที่จะทราบได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีแนวทางตามที่คุณเรียนคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างไรนั้น จะต้องอาศัยข้อมูลจากการคิดเห็นของนักศึกษาผู้เรียนด้วย เพราะถือได้ว่า นักศึกษาเป็นผู้รับบริการ และสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีหน้าที่ให้บริการ ซึ่งเป็นผลการวิจัยจะทำให้ทราบถึงความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหลักสูตรที่นักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้ลงทะเบียนเรียนในวิทยาลัยการบริการและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังว่าเป็นอย่างไร เหมาะสมเพียงใด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารหลักสูตร และผู้สอนในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้วยแนวทางเดียวกันกับที่มีความเป็นไปได้ในการเกิดขึ้นของความคาดหวังนั้นของผู้เรียนซึ่งสามารถที่จะประยุกต์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่วิทยาลัย สถาบัน และประเทศชาติต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษา จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิภาคในปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีภูมิภาคในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพที่ทำอยู่ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานของอาชีพปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

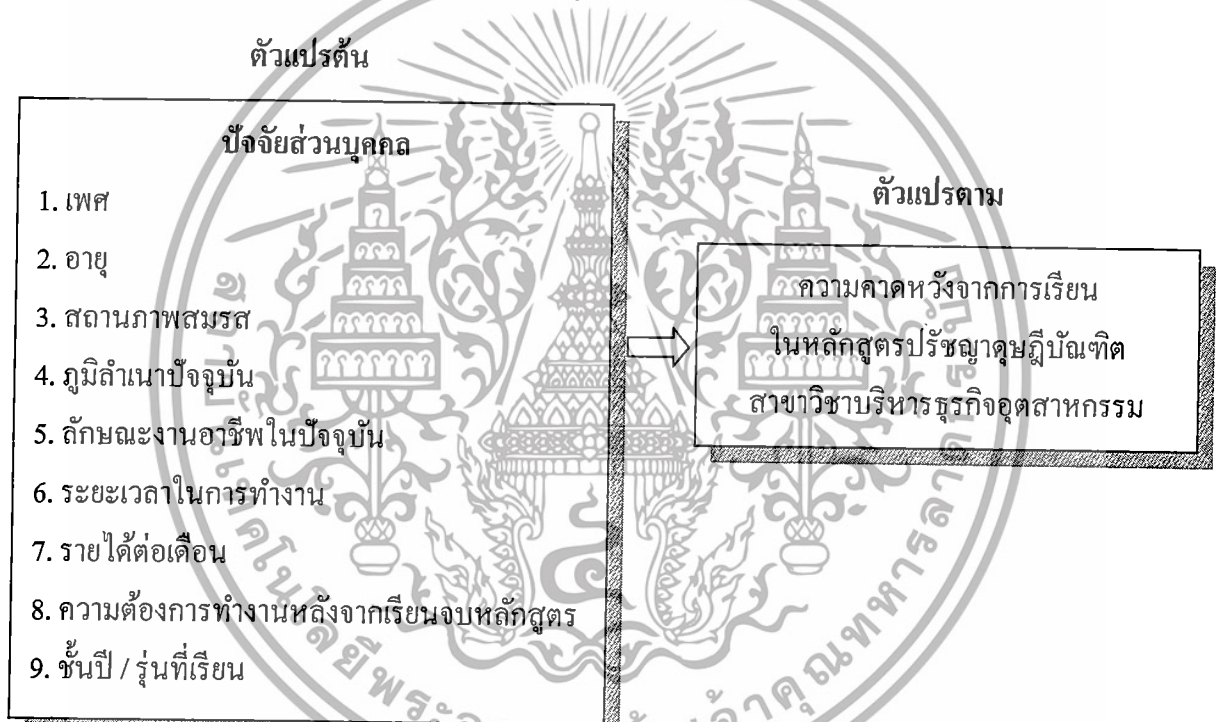
สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีชั้นปี / รุ่นที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

1.4. ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเป็นการศึกษาถึงความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จากการศึกษาแนวคิดของ G.W. Allpost (อ้างใน ครุณี มโนรัตน์, 2544: 25) เรื่องการวัดความคาดหวัง ได้กล่าวว่า เป็นบทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติ กล่าวคือการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทนั้นจะถูกกำหนดขึ้นโดยสังคมและเป็นไปตามสถานภาพที่บุคคลนั้นดำรงอยู่ นอกจากแนวความคิดนี้แล้ว Henry A. Mersay (อ้างใน ครุณี มโนรัตน์. 2544: 27) เช่นกัน ก็ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในบทบาท ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการกระทำที่บุคคลคิดว่า ควรทำตามสิทธิหรือหน้าที่ในตำแหน่งนั้นๆ ที่ตนครอบครองอยู่ มาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดของความคาดหวังในงานวิจัยครั้งนี้ โดยทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาลัยการบริหารและจัดการที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน ซึ่งอาจมีผลต่อความคาดหวังของนักศึกษาจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.6.1 เพื่อสามารถนำมาพัฒนาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.6.2 ผู้วิจัยและผู้บริหารวิทยาลัยการบริหารและจัดการสามารถรับทราบความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียน ซึ่งมีประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันการศึกษาอื่นๆ รวมทั้งกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาของปีการศึกษา 2555

1.7.2 ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนา ความเชื่อมั่นและความรู้สึกยอมรับของนักศึกษาจากการเรียนในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

1.7.3 หลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม หมายถึง หลักสูตรในระดับปริญญาเอก ที่วิทยาลัยการบริหารและจัดการเปิดดำเนินการอยู่ และเป็นหลักสูตรที่มีแนวคิดในการผสมผสาน สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ และการจัดการเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ยังขาดบุคลากรในด้านนี้ รวมถึงให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้และคุณธรรม จริยธรรม และให้สามารถปฏิบัติงานในระดับบริหารขององค์กรและสถานประกอบการได้ รวมทั้งจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ในการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

1.7.4 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน

บทที่ 2

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเนื้อหาของทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้หลายแนวคิด โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวความคิดที่จะใช้เป็นแนวในการศึกษา ได้ครอบคลุมและชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาที่สอนในมหาวิทยาลัย
- 2.3 วัตถุประสงค์และปรัชญาของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง

2.1.1 ความหมายของความคาดหวัง

แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง (Expectancy) มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

Finn (1921 : 15-16) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ประเมินว่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตวิญญาณและใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวังหรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

Cecco (1967 : 80-82) กล่าวว่า การกำหนดความคาดหวังของบุคคล นอกจากจะขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นด้วย คือ ถ้าบุคคลเคยผ่านประสบผลสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อน ก็จะทำให้การกำหนดความคาดหวังในการทำงานคราวต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงกับความสามารถจริงมากขึ้น การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของบุคคลนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยสิ่งนั้นๆ อาจเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ เป็นการประเมินค่าโดยใช้มาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัด การคาดการณ์ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจและการเห็นคุณค่าความสำเร็จ

Getzls et.al. (1968 : 45-47) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกันไปเพราะคนเราต่างก็มีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลจึงต่างกันและบุคคลที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับอิทธิพลจากความคาดหวังของคนในองค์กร หรือจากจุดประสงค์ขององค์กร ซึ่งเรียกว่า เป็นฝ่ายสถาบันมิติ (Monothetic Dimension) กับความต้องการส่วนตัว

Schmith (1994 : 22) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า พฤติกรรมของผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ตาม มักจะแสดงโดยอาศัยความนึกคิดคาดคะเนว่าผู้อื่นเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งนั้นควรจะทำปฏิบัติเช่นไร เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ ส่วนมากผู้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งมักจะสังเกตเห็นหน้าตาของผู้ดำรงตำแหน่งอื่น แล้วก็กะหน้าที่ได้กับตำแหน่งของตนเองตามลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่ง การสังเกตและการคาดคะเนไม่ตรงกับผู้ดำรงตำแหน่งมักจะไม่สามารถใจเวลาดำเนินการอย่างไรลงไปที่ไม่ตรงกับการคาดคะเนความไม่สบายใจเช่นนี้มีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ ด้วย

สุณีย์ ชีดากร (2524 : 65) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การทำนายเหตุการณ์ว่ามีอะไรเกิดขึ้นข้างหน้าบ้าง การคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นมาก่อน

สุรางค์ จันทร์เอม (2529 : 55) กล่าวว่า ความคาดหวัง (Expectation) หมายถึง ความเชื่อถือว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นตรงตามความเชื่อถือ หรือคาดการณ์ล่วงหน้าหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน หากความคาดหวังนั้นประสบความสำเร็จหรือถูกต้องจะมีเจตคติที่ดี หรือความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าหากความคาดหวังผิดพลาดในสิ่งใดก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2530 : 109) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคิด ความต้องการของคนต่อสิ่งที่ปรารถนาจะให้เกิดขึ้นจริงในอนาคต หากผู้ปฏิบัติงานมีความหวังต่อสิ่งใด จะทำให้สนับสนุนสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ ถ้าหากความหวังนั้นสามารถไปด้วยกันได้ระหว่างบุคคลก็จะก่อให้เกิดการกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกันขึ้น

นันทา ดิงสมบัติยุทธ (2538 : 25) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นหรือความต้องการที่บุคคลมุ่งหวัง หรือคาดคะเนต่อบุคคลอื่นหรือตนเองให้กระทำในสิ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นอนาคต

เกศสินี กลิ่นนุศย์ (2540 : 16) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การคาดการณ์หรือความคาดหวังเพื่อตอบสนองความต้องการขึ้นอยู่กับลักษณะของบุคคล ประสบการณ์ที่ผ่านมาและการเห็นคุณค่าของการกระทำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการนั้นๆ ซึ่งมีผลต่อความพึงพอใจของบุคคล ในการตั้งความหวังนั้น บุคคลจะกำหนดระดับความคาดหวังไว้เป็นแนวทางที่จะสามารถประสบผลสำเร็จได้

พัชรี ศรีสุข (2542 : 11) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การคาดคะเนหรือความมุ่งหวังของบุคคลกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยอาศัยของมูลจากอดีต ปัจจุบัน เป็นตัวทำนาย ซึ่งจะแตกต่างกันตามลักษณะของแต่ละบุคคล ความต้องการ บทบาทหน้าที่และเป้าหมายในการกระทำนั้นๆ

กล่าวโดยสรุป ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่แสดงออกด้วยพฤติกรรมหรือการกระทำในสิ่งนั้น อาจเป็นรูปธรรมไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือความคาดหวัง การคาดการณ์ในสิ่งนั้นมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้เป็นการให้ต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกันก็อาจแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ ความสนใจ แรงจูงใจและการเห็นคุณค่าของความสำเร็จของสิ่งนั้นๆ

2.1.2 ทฤษฎีความคาดหวัง

1) ทฤษฎีความคาดหวัง Vroom (1964 : 67) ทฤษฎีนี้พัฒนามาจากสมมติฐานที่ว่าก่อนที่บุคคลจะได้รับการจูงใจให้กระทำการใดเขาจะต้องพิจารณาก่อนว่าความสามารถ และความพยายามของเขาจะทำให้ได้ผลตามที่พึงปรารถนาหรือไม่ ทฤษฎีนี้เสนอว่าแต่ละบุคคลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยถือเกณฑ์ความสามารถ ประสบการณ์ในการทำงานและการได้รับรางวัล ทฤษฎีนี้มีข้อสมมติที่ว่า การจูงใจขึ้นอยู่กับวิธีการซึ่งบุคคลต้องการและวิธีการซึ่งบุคคลคิดว่าจะได้สิ่งนั้น ทฤษฎีนี้ถือว่าความเชื่อถือของบุคคลอันนำไปสู่การเกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะให้เกิดพฤติกรรมเพื่อจะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายและเลือกพฤติกรรมที่คาดว่าประสบความสำเร็จสูงสุด

2) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandure (1977 : 23) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมโดยเสนอลักษณะความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลเป็น 3 มิติ ได้แก่

มิติที่หนึ่งเกี่ยวกับปริมาณความคาดหวัง กล่าวคือ ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งหรือแตกต่างกัน

มิติที่สองเกี่ยวกับการแผ่ขยายความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนอาจจะแผ่ขยายจากสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่หนึ่งในปริมาณที่แตกต่างกัน ประสบการณ์บางอย่างไม่ทำให้ความคาดหวังของความสามารถของตนแผ่ไปสู่สถานการณ์อื่นๆ ได้

มิติที่สามเกี่ยวกับความเข้มหรือความมั่นใจ ถ้าความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนมีความเข้มน้อย คือบุคคลไม่มั่นใจในความสามารถของตน เมื่อประสบเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังจะทำให้ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนลดลง แต่ถ้ามีความเข้มหรือความมั่นใจมาก บุคคลจะมีความบากบั่นมานะพยายามแม้ว่าจะประสบเหตุการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังบ้างก็ตาม

3) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Hieracy of Need Theory) โดยเป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าความต้องการเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์เกิดพฤติกรรม ซึ่งมนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างในความต้องการ ค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อ และความต้องการของมนุษย์ว่ามนุษย์ไม่มีความแน่นอน

บุญเติม พันรอบ (2548 : 55-61) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังของวิกเตอร์ วรูม ว่าได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดจากนักจิตวิทยารุ่นแรกหลายคน อาทิเช่น เลวิน (Kurt Lewin) และทอลแมน (Edward Tolman) ต่อมา วิกเตอร์ วรูม ได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาปรับปรุงบางครั้งมีผู้เรียกเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวางไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีความคาดหวังเป็นทฤษฎีย่อยว่า ทฤษฎี V.I.E. Theory เนื่องจากทฤษฎีนี้มีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญคือ

1. V. มาจากคำว่า Valence ซึ่งหมายถึง ความพึงพอใจ ระดับความพึงพอใจ การให้คุณค่ากับสิ่งที่ได้รับ
2. I. มาจากคำว่า Instrumentality ซึ่งหมายถึง สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ วิถีทางที่จะนำไปสู่ความพึงพอใจ
3. E. มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆ บุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ทุกชีวิตพยายามดิ้นรนแสวงหาอย่างน้อยที่สุดก็คือ ต้องการอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค เมื่อปัจจัยเหล่านี้ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็มีความต้องการระดับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จากความต้องการหลายสิ่งหลายอย่างเหล่านี้เองทำให้เกิดความพยายามกระทำเพื่อดำเนินการวิธีใดวิธีหนึ่งด้วยสื่อหรือเครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุความพอใจหรือเพื่อให้ได้รับผลของการดำเนินการนั้น ตามที่ได้แสดงความพยายามนั้นเองเรียกว่า ความคาดหวังและความพอใจสิ่งต่างๆ ความคาดหวังอาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบก็ได้ ดังภาพ ที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง

ที่มา : บุญเติม พันรอบ (2542 : 61)

Maslow (อ้างใน ราณี อธิชัยสกุล. 2535 :185-192) กล่าวว่า สาระสำคัญในทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคาดหวังของมนุษย์ว่ามนุษย์มีความต้องการตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สนองไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอบสนองแล้วก็จะต้องการได้รับการตอบสนองในลำดับต่อไปจากระดับต่ำไปสู่ความต้องการระดับสูง ซึ่งลำดับขั้นความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้น คือ

- ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ องค์กรต้องตอบสนองความต้องการทางกายภาพ ในรูปของค่าจ้างเงินหรือบริการที่จำเป็น เช่น ค่ารักษาพยาบาล รถรับส่ง เป็นต้น

- ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อปกป้องตนเองเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย เช่น การใช้เครื่องป้องกันอันตรายในขณะทำงาน การประกันภัยในรูปแบบต่างๆ เช่น ในด้านสุขภาพอุบัติเหตุและชีวิต เป็นต้น

- ความต้องการทางสังคมและความรัก (Social and Love Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นในสังคมยอมรับคบค้าสมาคมและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานมีมิตรภาพและความรักต่อกัน เป็นต้น ดังนั้น องค์กรควรสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและให้พนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่ได้รับการยอมรับ และสร้างความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

- ความต้องการการยอมรับและยกย่อง (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือความสามารถให้เกียรติ และมีความภาคภูมิใจ เชื้อมั่นและนับถือตนเองซึ่งเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและมีอิสระในการตัดสินใจ ตลอดจนชื่อเสียงและเกียรติยศ

- ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความปรารถนาที่จะใช้ฝีมือความสามารถของตนให้เกิดผลสูงสุด เป็นความสำเร็จและความสมหวังในชีวิตความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด ซึ่งจะมีคนจำนวนน้อยที่จะสามารถได้รับความพึงพอใจจากความต้องการขั้นนี้

2.1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความคาดหวังในบทบาท

โสภณ ภูเกล้าวัน (อ้างใน ครุณี มโนรัตน์, 2544 : 47-48) ได้เสนอแนวความคิดกับความต้องการของมนุษย์ที่อยู่ในองค์กร (Human Needs and Wants in Organization) ว่ามนุษย์ที่อยู่ในองค์กรมีความต้องการต่างๆ ดังนี้ คือ

- ความต้องการที่จะรู้ว่าตนเป็นใคร มีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างไร และสามารถทำอะไรให้กับองค์กรได้บ้าง กล่าวคือ มนุษย์ต้องการรู้ว่างานที่ตนทำเกิดประโยชน์อะไรกับองค์กร ผูกพันและเชื่อมโยงภารกิจได้บ้างในองค์กร ความรับผิดชอบมีมากน้อยเพียงไรและต้องทำงานกับใคร เป็นต้น

- ความต้องการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล วางแผนกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งทำให้เขารู้สึกว่าอยู่ในองค์กรอย่างมีค่า ดังนั้น นักบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดีต้องเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในองค์กรแม้เพียงน้อยก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความต้องการผลสะท้อนกลับจากผู้บริหาร เพื่อให้พนักงานทราบโดยแท้จริงว่า เขาทำงานเป็นอย่างไร ทั้งนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อให้พนักงานได้รับทราบสถานการณ์ปฏิบัติงานของตนเท่านั้น แต่ ยังช่วยเปิดโอกาสให้เขาได้แก้ไขปรับปรุงงาน เพื่อสร้างความสำเร็จในงานนั้นๆ

- ความต้องการความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชาเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพ ในการปฏิบัติงานของพนักงาน นอกจากจะเป็นการช่วยทำให้เขามั่นใจที่อยู่ในองค์กรแล้ว ยังทำให้รู้สึก ว่าเขาไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างโดดเดี่ยว

- ความต้องการรางวัลและการลงโทษ (Rewards and Penalties) คนแต่ละคนคาดหวังที่จะได้รับรางวัลตอบแทนในสิ่งที่ตนเองได้ทำดี ประสบความสำเร็จเป็นพิเศษหรือได้ผลเกินที่คาดหวังไว้ รางวัลดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในตัวเอง เช่น มีเวลาพักผ่อนเมื่อทำงานเสร็จ เป็นต้น รางวัลที่อยู่ในตัว งานเหล่านี้มีค่าในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์เป็นอย่างมาก บางคนที่ไม่ได้รับจึงแอบให้รางวัลตนเองหรือฉลองความสำเร็จให้ตนเอง ในทางตรงข้ามผู้ที่กระทำความผิดหรือไม่บรรลุเป้าหมายตามคำมั่นสัญญาที่กำหนดไว้ ก็ต้องการได้รับการลงโทษ ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่ทำโทษก็อาจหาทางลงโทษตัวเองในรูปแบบต่างๆ เช่น ไม่ทำงานเข้าจนกว่างานจะเสร็จ เป็นต้น

Turner (1982 : 67) อธิบายถึงทฤษฎีบทบาท โดยเปรียบเทียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” ซึ่งจะประกอบด้วยลักษณะความคาดหวังทั่วไป 3 ประการ คือ

1. การคาดหวังจาก “บท” หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่างๆ ทางสังคมสามารถเปรียบเทียบได้เหมือนกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่างๆ ทางสังคม โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรจะทำพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขทางสังคมที่แตกต่างกันไปในรูปแบบของแต่ละสังคม

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่นๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเทียบที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวด้วยบุคคลในสังคมจึงต้องการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออก และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลอื่นๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่างๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เป็นความคาดหวังร่วมกัน ดังนั้น ความคาดหวัง หมายถึง การคิดไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้แต่ก็มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์

อุทัย หิรัญโต (2526 : 197) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง หน้าที่ (Function) หรือพฤติกรรมอันพึงคาดหวัง (Expected Behavior) ของบุคคลแต่ละคนในกลุ่มหรือสังคมหนึ่งๆ หรือพฤติกรรมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าว โดยปกติเป็นสิ่งที่กลุ่มหรือสังคมกำหนดขึ้น ฉะนั้น บทบาทจึงเป็นแบบแห่งความประพฤติของบุคคลในสถานะหนึ่ง ที่พึงมีต่อบุคคลอื่นในสถานะอีกอย่างหนึ่งในสังคมเดียวกัน

ครุณี มโนรัตน์ (2544 :26) กล่าวว่า บทบาทเป็นสิ่งที่บุคคลในสังคมคาดหวังหรือกำหนดขึ้น โดยมีความเกี่ยวเนื่องกับอำนาจหน้าที่และตำแหน่งของบุคคลนั้น ซึ่งดำรงอยู่ในตำแหน่งนั้นๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในสังคม

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนและเนื้อหาที่สอนในมหาวิทยาลัย

กระบวนการเรียนการสอน สัมพันธ์กับการพิจารณาตัดสินใจหลายอย่าง เช่น การคัดเลือกเนื้อหาวิชา วิธีการสอนและจัดการการสอน ซึ่งการพิจารณาตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของอาจารย์ว่าต้องการให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เรื่องใด จุดมุ่งหมายเกิดจากทักษะของอาจารย์ที่มีต่อการสอนและนักศึกษา จากการศึกษาทักษะของอาจารย์ต่อการสอนและนักศึกษางานของ Gaff และ Wilson, Eckert และ Williams, Bayer, Cross, Centra (อ้าง โดย พรเทพ ไทยรักษ์. 2539 : 15) พบว่า กระบวนการเรียนการสอนเป็นสาเหตุหลักและสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษามากที่สุด อาจารย์จึงต้องสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายในการสอน คือ ความครอบคลุมในเนื้อหาของรายวิชา ตลอดจนวิธีการของสาขาวิชานั้นๆ และตระหนักถึงพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความเป็นมนุษย์ ที่จะเกิดขึ้นในตัวนักศึกษาด้วย การสอนที่ดีนั้น อาจารย์จะต้องมีความรู้ในหลักวิชา และรอบรู้งานศึกษาค้นคว้าที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักวิชานั้นๆ เป็นผู้ที่มิบุคลิกภาพที่ดี มีความสามารถในการสร้างแรงจูงใจนักศึกษา

ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน การสอนเป็นหลักการและชื่อเรียกเดียวกับการให้ความรู้แก่ผู้เรียน การสอนเป็นวิธีการที่มีระเบียบ และองค์ประกอบที่ซับซ้อน หมายถึง ถูกวิธีแล้วก็จะทำให้การสอนบรรลุผลมากขึ้น สิ่งที่จะช่วยให้การสอนประสบความสำเร็จ คือ ตัวอาจารย์และอาจารย์จะต้องเข้าใจการสอน และความหมายของการสอนเป็นอย่างดี มีนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการสอนไว้คือ

สุมิตร คุณานุกร อ้างอิงมาจาก พุทธทาส ภิกขุ (2518 : 135) การสอน คือการนำทาง วิญญาณ และครูคือ ผู้นำทางวิญญาณ

กาญจนา เกียรติประวัตติ (2524 : 45) ได้ให้ความหมายว่า การสอนคือการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การสอนมิได้หมายถึง การบอกเพียงแต่อย่างเดียว แต่รวมถึงกระบวนการต่างๆ ที่ผู้สอนกระทำไปเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา

การที่ผู้เรียนจะเรียนรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น อาจารย์ วิทยากร ห้องสมุดและแหล่งวิชาการ ชุมชน การเรียนรู้อาจจะเรียนจากสิ่งที่อาจารย์สอนโดยตรง จากการค้นคว้า สังเกต ทดลอง หรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง แต่การเรียนการสอนของอาจารย์โดยตรงนั้น เราสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่สอนกับเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนกว่าการเรียนที่เรียนจากแหล่งอื่น การเรียนที่เรียนจากแหล่งอื่นนั้น เราสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่สอนกับเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนกว่าการเรียนที่เรียนจากแหล่งอื่น การเรียนที่เรียนจากแหล่งอื่นนั้น เราสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่สอนกับเนื้อหาที่เรียนได้ชัดเจนกว่าการเรียนที่เรียนจากแหล่งอื่น

การเรียนการสอน ได้ชัดเจน หลักการจัดการเรียนการสอนหรือแนวทางในการจัดการสอนโดยมีนักการศึกษาหลายท่านจัดไว้คือ

หาญชัย สงวนให้ อ้างอิงมาจาก อุบล เรียงสุวรรณ และคณะ (2522 :65)

1. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้
2. สอนจากสิ่งที่เข้าใจง่ายไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก
3. สอนจากสิ่งที่มีตัวตนไปหาสิ่งที่ไม่มีความตัวตน
4. สอนจากประสบการณ์ตรงของผู้เรียนไปหาเหตุผล
5. สอนจากเนื้อหาที่ง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก
6. สอนจากสิ่งที่ไม่แน่นอนไปหาสิ่งที่แน่นอน

กล่าวโดยสรุป การสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนนั้นเป็นการจัดกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำไปพัฒนาตนเอง ทำอย่างไรจะทำให้ผู้เรียนสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การสอนจึงจัดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนการเลือกการใช้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน และประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด

การสอนเป็นเพียงหลักการ และชื่อที่เรียกเกี่ยวกับการให้การศึกษา การสอนเป็นวิธีการที่มีระเบียบ และองค์ประกอบที่ซับซ้อน หากทำได้ถูกวิธี และสนองความต้องการขององค์ประกอบต่างๆ อย่างเต็มที่แล้วก็จะทำให้การสอนนั้นๆ บรรลุผลมากขึ้น สิ่งที่จะช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จได้ก็คือ อาจารย์ อาจารย์ที่ทำการสอนต้องเข้าใจองค์ประกอบในการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งพอสรุปหลักการสอนไว้เป็นข้อๆ คือ

1. การสอนต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียน
2. การสอนต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่จะสอน
3. การสอนจะต้องสอนจากประสบการณ์ของผู้เรียน
4. การสอนจะต้องใช้อุปกรณ์และสื่อในการเรียนการสอน และ
5. การสอนจะต้องมีการประเมินผลการสอน

นอกจากนี้ การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่ถือได้ว่าเป็นงานที่ยากอย่างหนึ่งของผู้สอน เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความต้องการของนักศึกษาที่มุ่งสนองความต้องการด้านการตลาดแรงงาน ทำให้มีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง หลักสูตรเพื่อให้ทันต่อความต้องการของพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจสังคม ดังนั้น วิธีจัดการเรียนการสอนของผู้สอนจึงต้องปรับปรุงให้เข้ากับวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานและสังคม (ปารีชาติ ทูมนันท์, 2545 : 29)

การคัดเลือกเนื้อหาวิชามีหลักเกณฑ์ ดังที่นักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอไว้ เช่น Toba (ปารีชาติ ทูมนันท์, 2545 : 29) มีหลักการในการเลือกเนื้อหาวิชา ดังนี้ คือ

1. เนื้อหาที่เลือกนั้น แม่นตรงและร่วมสมัยกับวิทยาการปัจจุบัน
2. เนื้อหาที่เลือกตรงกับสภาพจริงของสังคม
3. เนื้อหาที่เลือกนั้นเป็นเครื่องมือนำไปสู่วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ
4. เนื้อหาวิชาที่เลือกนั้น ทำความสนใจของครู

Tyler (อ้างโดย พรเทพ ไทยรักษ์, 2539 : 33) ได้เสนอเกณฑ์ในการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติการเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
2. ผู้เรียนได้รับความพึงพอใจ จากการแสดงพฤติกรรมที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
3. คำนี้ถึงประสบการณ์เฉพาะที่อาจนำมาใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน
4. แสดงความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของผู้เรียน
5. คำนี้ผลผลิตหลายอย่างที่เกี่ยวเนื่องกับประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเดียว

ชัยชาญ วงศ์สามัญ (2543 : 125) กล่าวว่า การคัดเลือกเนื้อหาวิชาควรคัดเลือกเพื่อนำมาสู่กระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ควรเริ่มจากสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้ หลังจากนั้นก็ควรเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนควรรู้ นารู้ และสิ่งที่เกี่ยวข้องเล็กน้อยแต่ไม่ควรคัดเลือกเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้อง

สุนีย์ ช่างเจริญ (2527 : 148) สรุปว่า การคัดเลือกเนื้อหาวิชาควรจะยึดแก่นสารของความรู้ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมและความสอดคล้องกับวุฒิภาวะในการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย โดยในการกำหนดเนื้อหานั้น ควรจะต้องพิจารณาปรัชญา และจุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษาให้ชัดเจนก่อน และพิจารณาถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการ ความต้องการของผู้เรียน แนวนโยบายของสาขาวิชา หรือคณะหรือมหาวิทยาลัยประกอบกัน หลังจากนั้นจึงกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เป็นขั้นตอนต่อไป โดยทั่วไปหลักสูตรอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับบัณฑิตศึกษานั้นจะเน้นเนื้อหาเป็นหลักสำคัญ เมื่อได้เนื้อหาและประสบการณ์ที่แน่นอนแล้ว การดำเนินการขั้นตอนต่อไป คือการทำให้จุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาเหล่านั้นให้มีผลในทางปฏิบัติ นั่นคือ การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวทางที่วางไว้ บุคคลสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรประสบผล สำเร็จอย่างแท้จริง คือ อาจารย์ผู้สอน เช่นเดียวกับแนวคิดของ สมคิด อิศระวัฒน์ (อ้างโดย ปารีชาติ ทูมนันท์, 2545 : 29) ได้แสดงความเห็นว่า การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่มีข้อควรพิจารณา ประกอบด้วย 4 ข้อ คือ

เอกสารนี้เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เนื้อหาควรกว้างขวาง สมบูรณ์ และครบถ้วนตามที่ควรจะเป็น โดยยึดหลักผู้เรียนควรรู้อะไร
3. เนื้อหาควรทันสมัย
4. ถ้ามีผลงานวิจัยและการค้นคว้าสนับสนุนจะทำให้มีน้ำหนักและความน่าเชื่อถือ วิธีการเลือกเนื้อหาควรเลือกจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม และจากใกล้ตัวไปไกลตัว

2.3 วัตถุประสงค์และปรัชญาของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้นักบริหารจำเป็นต้องมีทั้งทฤษฎีและประสบการณ์ในเรื่องบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก และเป็นการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีศักยภาพในการสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงาน

ในการจัดทำหลักสูตรดังกล่าวมีแนวคิดในการผสมผสาน สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์ และการจัดการเข้าด้วยกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ยังขาดบุคลากรในด้านนี้ รวมถึงให้ผู้สำเร็จการศึกษาจะมีความรู้และคุณธรรม จริยธรรม และให้สามารถปฏิบัติงานในระดับบริหารขององค์กรและสถานประกอบการได้ รวมทั้งจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ในการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มุ่งเน้นทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม)

ชื่อย่อ : ปร.ค. (บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม)

โครงสร้างหลักสูตร

แบบ 1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ หรือ อาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 63 หน่วยกิต

หมวดวิชาวิทยานิพนธ์	63	หน่วยกิต
หมวดวิชาสัมมนา (เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต)	2	หน่วยกิต
หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ (เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต)	3	หน่วยกิต
หมวดวิชาทดสอบความรู้	0	หน่วยกิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบ 2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 63 หน่วยกิต

หมวดวิชาบังคับ	18	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	9	หน่วยกิต
หมวดวิชาสัมมนา (เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต)	2	หน่วยกิต
หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ (เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต)	2	หน่วยกิต
หมวดวิชาทดสอบความรู้ (เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต)	2	หน่วยกิต
หมวดวิชาวิทยานิพนธ์	36	หน่วยกิต

แผนการศึกษา

แบบ 1

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
		(บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
14118601	คุณฐิติพนธ์ 1	3 (0-9-5)
14118102	การวิจัยเชิงปริมาณ 1 (ไม่นับหน่วยกิต)	3 (2-2-5)
	รวม	3 (0-9-5)

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

14118602	คุณฐิติพนธ์ 2	12 (0-36-18)
14118104	การจัดการเชิงปฏิบัติการขั้นสูง (ไม่นับหน่วยกิต)	3 (2-2-5)
14118302	การศึกษาดูงาน การฝึกงานด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมในประเทศและการจัดสัมมนา (ไม่นับหน่วยกิต)	1 (0-2-1)
	รวม	12 (0-36-18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

14118603	คุณฐิติพนธ์ 3	12 (0 - 36 - 18)
14118301	การศึกษาคุณงาน การฝึกงานด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม ในต่างประเทศและการจัด สัมมนา (ไม่นับหน่วยกิต)	1 (0 - 2 - 1)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

14118604	คุณฐิติพนธ์ 4	12 (0 - 36 - 18)
99141182	การสอบวัดคุณสมบัติขั้นคุณฐิติบัณฑิต (ไม่นับหน่วยกิต)	0 (0 - 0 - 0)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1

14118605	คุณฐิติพนธ์ 5	12 (0 - 36 - 18)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

14118606	คุณฐิติพนธ์ 6	12 (0 - 36 - 18)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

แบบ 2

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)
14118101	ปรัชญาระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	3 (2 - 2 - 5)
14118104	การจัดการเชิงปฏิบัติการขั้นสูง	3 (2 - 2 - 5)
14118105	การตลาดอุตสาหกรรมขั้นสูง	3 (2 - 2 - 5)
14118106	การวิเคราะห์องค์การและการจัดการร่วมสมัย	3 (2 - 2 - 5)
	รวม	12 (8 - 8 - 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

14118102	การวิจัยเชิงปริมาณ 1	3 (2 - 2 - 5)
141182XX	วิชาเลือก	3 (2 - 2 - 5)
141182XX	วิชาเลือก	3 (2 - 2 - 5)
	รวม	9(6 - 6 - 15)

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

14118103	การวิจัยเชิงปริมาณ 2	3 (2 - 2 - 5)
141182XX	วิชาเลือก	3 (2 - 2 - 5)
14118302	การศึกษาดูงาน การฝึกงานด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมในประเทศและการจัดสัมมนา (ไม่นับหน่วยกิต)	1 (0 - 2 - 1)
14118301	การศึกษาดูงาน การฝึกงานด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมในต่างประเทศและการจัดสัมมนา (ไม่นับหน่วยกิต)	1 (0 - 2 - 1)
	รวม	6(4 - 4 - 10)

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

14118607	ดุขฎฐินิพนธ์ 1	12 (0 - 36 - 18)
99141182	การสอบวัดคุณสมบัตินักดุขฎฐินิพนธ์ (ไม่นับหน่วยกิต)	0 (0 - 0 - 0)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1

14118608	ดุขฎฐินิพนธ์ 2	12 (0 - 36 - 18)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

14118609	ดุขฎฐินิพนธ์ 3	12 (0 - 36 - 18)
	รวม	12 (0 - 36 - 18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุไรวรรณ จันทรสกุลถาวร (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาการจัดทำแผนพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ วิธีการพัฒนา แนวคิดและการนำแผนพัฒนามาใช้ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคาดหวังของพนักงาน ในองค์กรที่มีต่อความก้าวหน้าในอาชีพ รวมทั้งการนำเสนอแนะรูปแบบการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพที่มีประสิทธิผล

ผลการวิจัยพบว่า การจัดทำแผนการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพจะรับผิดชอบฝ่ายบุคคลที่เป็นไปตามนโยบายด้วยการประเมินผลประจำปี การสอบคัดเลือก การสนับสนุนการศึกษาต่อและการฝึกอบรม แต่แนวคิดการโอนย้ายพนักงานในสถานประกอบการที่ใช้แนวบริหารแบบญี่ปุ่นจะเน้นการเติบโตภายในสายงาน ต่างจากสถานประกอบการที่แนวบริหารแบบอเมริกาจะเน้นทั้งภายในสายงานและข้ามสายงาน

พนักงานมีความรู้ความเข้าใจและความคาดหวังในแผนการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน ปัญหาและอุปสรรคในการนำแผนการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพมาใช้คือ การขาดรูปแบบที่ชัดเจน อุปนิสัยของคนไทยทำให้แผนการพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพไม่ได้รับความร่วมมือในการดำเนินการและขาดการยอมรับจากพนักงานและหัวหน้างาน

ผลการเปรียบเทียบทัศนะของครูผู้สอนและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหาร โรงเรียน โดยภาพรวมเป็นรายด้าน ไม่ต่างกัน

นันทพร มธูรพจนานุกูล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติและความคาดหวังของผู้บริหารทรัพยากรบุคคลและผู้บริหารอื่นๆ ที่มีต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลในองค์กรธุรกิจ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลในองค์กรประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลและแนวทางที่หน่วยงานทรัพยากรบุคคลควรปฏิบัติต่อไปในอนาคต

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารทรัพยากรบุคคลและผู้บริหารอื่นๆ มีความเห็นว่าปัจจุบันหน่วยงานทรัพยากรบุคคลในองค์กรมีบทบาทการทำงานในลักษณะตามหน้าที่ มีบทบาทในการเป็นหน่วยงานสนับสนุน และมีบทบาทในการเป็นผู้ให้คำปรึกษาทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลแก่หน่วยงานอื่นๆ ในองค์กร ในด้านคุณภาพบุคลากรและการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลและมีผู้บริหารส่วนหนึ่งที่เห็นว่าควรมีการพัฒนาบุคลากรและการปฏิบัติงานของหน่วยงานทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเน้นในเรื่องความรู้ในการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของบุคลากร ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล เช่น การเรียนรู้ศาสตร์ใหม่ ๆ ในการบริหารทรัพยากรบุคคล การรักษาความเป็นกลางระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง และแนวทางต่อไปในการปฏิบัติงานของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงานทรัพยากรบุคคล คุณสมบัติของบุคลากรในหน่วยงานทรัพยากรบุคคล ควรมีความรู้ในวิชาชีพ เป็นอย่างดี เป็นผู้มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

ดร.ณิ มโนรัตน์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความคาดหวังของพนักงานต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมรถยนต์ไทยในปี ค.ศ. 2000-2009 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมรถยนต์ไทย ซึ่งประกอบด้วยระดับความคาดหวังและเปรียบเทียบความคาดหวังของพนักงานที่ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันรวมทั้งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังของพนักงานต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อเสนอแนวทางในการปรับบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในปี ค.ศ. 2000-2009 โดยมีการเปรียบเทียบความคาดหวังของพนักงานตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สถานประกอบการ ตำแหน่งงาน อายุการทำงาน และรายได้รวมที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในบทบาทด้านการสรรหา/คัดเลือกบทบาทด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม บทบาทด้านการรักษา บทบาทด้านการใช้ประโยชน์แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกองค์การที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลปี ค.ศ. 2000-2009 ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ การแข่งขันการค้าเสรี นโยบายรัฐบาล และเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ระบบการศึกษา ยังเป็นปัจจัยภายนอกอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์การ

ปัจจัยภายในองค์การที่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลปี ค.ศ. 2000-2009 ได้แก่ เป้าหมายนโยบายการบริหาร เงินทุน กำลังการผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศและสวัสดิการ ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตนั้น ไม่ส่งผลต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์การ

สำหรับความคาดหวังของพนักงานนั้น พนักงานในอุตสาหกรรมรถยนต์มีความคาดหวังมาก/สูงต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 4.29 มีความคาดหวังในด้านการรักษาทรัพยากรบุคคล/บุคลากรในองค์การมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้พนักงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การสรรหา/คัดเลือก และการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ

ชนกนาฏ ปัญญาแก้ว (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาถึงความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาคกลาง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในภาคกลางเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลทั้ง 4 ด้าน คือ บทบาทด้านการสรรหา คัดเลือก บทบาทด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม บทบาทด้านการรักษา บทบาทด้านการใช้ประโยชน์ 2) เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในโรงงานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในเขตภาคกลางโดยจำแนกผู้บริหารฝ่ายผลิตตาม เพศ อายุ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ประเภทของสถานประกอบการ และขนาดของสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายผลิต ในโรงงานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในเขตภาคกลาง จำนวน 246 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ข้อโดยวิธีการทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารฝ่ายผลิตมีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในเขตภาคกลางอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 โดยมีความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในบทบาทด้านการรักษามากที่สุด รองลงมาคือ บทบาทด้านการสรรหา คัดเลือก บทบาทด้านการพัฒนาและการฝึกอบรม และบทบาทด้านการใช้ประโยชน์ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในเขตภาคกลาง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ ที่ต่างกัน และผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีปัจจัยสถานประกอบการ ซึ่งได้แก่ ประเภทสถานประกอบการ ที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลไม่ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี และอายุระหว่าง 25 – 35 ปี มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่ำกว่าผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีอายุ มากกว่า 35 -45 ปี และมากกว่า 45 ปี ผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และพบว่าผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่าปริญญาตรี ผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระยะเวลาการทำงานที่ต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า 3 ปี ระยะเวลาการทำงาน 3-6 ปี และระยะเวลาการทำงาน มากกว่า 6-9 ปี มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีระยะเวลาการทำงาน มากกว่า 9 ปี ผู้บริหารฝ่ายผลิตที่ทำงานอยู่ในขนาดองค์กรต่างกัน มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าผู้บริหารฝ่ายผลิตที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล สูงกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดกลาง และ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดเล็ก และยังพบว่า ผู้บริหารฝ่ายผลิตที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดเล็ก มีความคาดหวังต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในภาพรวมไม่แตกต่างจากผู้บริหารฝ่ายผลิตที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีขนาดกลาง

วรรณารถ แสงมณี (2550 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2549 – 2550 ในวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 0.01 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.076)
2. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน และคณะที่สังกัดต่างกัน มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (ระดับมาก) ไม่แตกต่างกัน สะท้อนให้เห็นว่าวิชานี้มีความเหมาะสมสามารถเปิดสอนให้นักศึกษาได้ทุกกลุ่มเพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน และคณะที่สังกัด

วรรณารถ แสงมณี (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2550 ในวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 0.01 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.164)

2. นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปีที่เรียน และภาควิชาที่สังกัดต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในวิชาหลักการบัญชี (ระดับมาก) ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม นักศึกษามีอายุต่างกัน พบว่ามีความคาดหวังไม่ต่างกันใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจ (ระดับมาก) แตกต่างกัน โดยกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี มีความคาดหวังแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีอายุ 21 ปี

วรรณารถ แสงมณี (2552 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2551 ในวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.108)
2. นักศึกษาที่มีอายุ ชั้นปีที่เรียน และคณะที่สังกัดต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจ (ระดับมาก) ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่มีจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียน ต่างกัน พบว่ามีความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจ (ระดับมาก) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ก็พบว่ามีความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจ (ระดับมาก) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยเช่นกัน

วรรณารถ แสงมณี (2553 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน ปีการศึกษา 2552 ในวิชาหลักการบัญชี จำนวน 89 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป (SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อโดยวิธีการทดสอบ t - test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาหลักการบัญชีอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.906)
2. นักศึกษาที่มีเพศ อายุ เกรดเฉลี่ยรวม และภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในวิชาหลักการบัญชี (ระดับมาก) ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรับทราบถึงความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การกำหนดค่าตัวแปร
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในช่วงเวลาปีการศึกษา 2555 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 43 ราย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.37 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามได้ถูกส่งไปให้นักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา ปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงาน หลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ลิเคิร์ต (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคาดหวัง

มากที่สุด

มาก

ปานกลาง

น้อย

น้อยที่สุด

กำหนดให้ค่าคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูล โดยจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่ทำการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นคว้า รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเจตคติเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:107-108)

คะแนนเฉลี่ย 4.500 - 5.000	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.500 - 4.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.500 - 3.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.500 - 2.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.000 - 1.499	หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541: 74)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกไม่แตกต่างกันมาก

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกแตกต่างกันมาก

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาว่า ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดเป็นสำคัญ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและจำนวนของแบบสอบถามที่ได้กลับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำแบบสอบถามที่มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA โดย

แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน โดยนำข้อมูลที่ได้อามาหาค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นำข้อมูลที่ได้อามาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ค่าจำนวนที่คำนวณ}}{\text{ค่าจำนวนทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.2)$$

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนต้นที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยใช้สูตรสำหรับข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็นชั้นคะแนน (Group Data) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 137-142)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 143)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงลักษณะของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน มีผลต่อความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี t-test ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้น 2 กลุ่ม คือ เพศ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปีหรือรุ่นที่เรียน (Independent t-test) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:162-163) โดยใช้ทดสอบสมมติฐานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกัน

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ

กรณีที่ 1 เมื่อ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad (3.5)$$

เมื่อ

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \quad (3.6)$$

$$S_i^2 = \frac{\sum x_i^2 - \frac{(\sum x_i)^2}{n}}{n_i - 1} \quad (3.7)$$

กรณีที่ 2 เมื่อ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad (3.8)$$

โดยมี

$$df, v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}} \quad (3.9)$$

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า t มากกว่าค่า t ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 \neq \mu_2$ หรือ ค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า t จากตารางที่ $df = n_1 + n_2 - 2$ หรือ V แล้วแต่กรณี หรือถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\mu_1 = \mu_2$ หรือค่าเฉลี่ยของประชากรที่ 1 และ 2 ไม่แตกต่างกัน

การทดสอบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

การที่จะเลือกใช้สูตรกรณีที่ 1 หรือ 2 นั้น จำเป็นต้องทดสอบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ หรือไม่ โดยทำการทดสอบโดยใช้ F-test ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานสถิติ

$$H_0 : \sigma_1^2 = \sigma_2^2$$

$$H_0 : \sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \text{ เมื่อ } S_1 > S_2, \quad df = (n_1 - 1), (n_2 - 1) \quad (3.10)$$

หรือ

$$F = \frac{S_2^2}{S_1^2} \text{ เมื่อ } S_2 > S_1, \quad df = (n_2 - 1), (n_1 - 1) \quad (3.11)$$

การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ = α

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (n_1 - 1), (n_2 - 1)$ หรือ $df = (n_2 - 1), (n_1 - 1)$ แล้วแต่กรณี จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

3.6.2.2 การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ อายุ ลักษณะงานอาชีพ ระยะเวลาในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-way ANOVA

ขั้นตอนการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA มีดังต่อไปนี้

1. เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
2. สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบโดยวิธี One-way ANOVA คือ

H_0 : ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน

หรือ

$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$

$H_1 : \mu_i \neq \mu_j$, เมื่อ $i \neq j$

$; i, j = 1, 2, \dots, k$

3. สถิติที่ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 116)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.12)$$

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าต่างๆแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n - k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
Total	$n - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ k	คือ จำนวนกลุ่ม
n	คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
n_j	คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
T_j	คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j
T	คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
x_{ij}	คือ คะแนนแต่ละตัว

4. การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะมีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ $df = (k - 1), (n - k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่าค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สำหรับการใช้สถิติทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.2 คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 4: นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test
สมมติฐานที่ 5: นักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 6: นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 7: นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 8: นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 9: นักศึกษาที่มีชั้นปีหรือรุ่นที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน	t-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียน ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งหมดจำนวน 43 ราย โดยมีผู้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามกลับมา 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.37 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้และผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 38 ราย ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับคุณวุฒิบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนสาขาวิชา
บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการแบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	24	63.2
หญิง	14	36.8
รวม	38	100
อายุ		
20 - 35 ปี	16	42.0
มากกว่า 35 ปี - 45 ปี	12	31.6
มากกว่า 45 ปี	10	26.4
รวม	38	100
สถานภาพสมรส		
โสด	29	76.3
สมรส	9	23.7
รวม	38	100
ภูมิลำเนาปัจจุบัน		
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	21	55.3
นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	17	44.7
รวม	38	100
ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันที่กำลังทำอยู่ (อาชีพหลัก)		
ทำงานกิจการส่วนตัว	6	15.8
องค์กรในภาคธุรกิจเอกชน	16	42.1
องค์กรในภาครัฐราชการ	16	42.1
รวม	38	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการทำงานของอาชีพปัจจุบัน		
0 - 5 ปี	13	34.2
มากกว่า 5 - 10 ปี	11	29.0
มากกว่า 10 - 20 ปี	7	18.4
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	7	18.4
รวม	38	100
รายได้ต่อเดือน(โดยประมาณ)		
น้อยกว่า 30,000 บาท	15	39.5
30,000 – 60,000 บาท	8	21.0
มากกว่า 60,000 – 100,000 บาท	9	23.7
มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป	6	15.8
รวม	38	100
คุณวุฒิ / สาขาทางการศึกษาที่จบ (ระดับปริญญาตรี)		
Eng Meehanical Engineering	1	2.6
เกษตรศาสตร์	2	5.3
เคมีอุตสาหกรรม	1	2.6
เทคโนโลยีการจัดการ	1	2.6
เทคโนโลยีชนบท	1	2.6
เศรษฐศาสตร์	3	5.3
เศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ	1	2.6
การจัดการ	3	7.9
การจัดการอุตสาหกรรม	2	5.3
การตลาด	2	5.3
การบัญชี	1	2.6
จัดการชุมชน	1	2.6
ธุรกิจระหว่างประเทศ	1	2.6
นิเทศศาสตร์	2	5.3
บริหารธุรกิจ	3	7.9
บริหารรัฐกิจ	1	2.6

เอกสารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บัญชี	2	5.3
ปิโตรเคมีและวัสดุพอลิเมอร์	1	2.6
ผลิตภัณฑ์	1	2.6
พยาบาล	1	2.6
วิศวกรรมเครื่องกล	1	2.6
วิศวกรรมไฟฟ้า	2	5.3
วิศวกรรมศาสตร์	1	2.6
วิศวกรรมอาหาร	1	2.6
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	2	5.3
ภาษาอังกฤษ	1	2.6
รวม	38	100
คุณวุฒิ / สาขาทางการศึกษาที่จบ (ระดับปริญญาโท)		
บริหารธุรกิจ	15	39.5
วิทยาการการจัดการอุตสาหกรรม	3	7.89
การจัดการโลจิสติกส์	3	7.89
บัญชี / การเงิน	2	5.26
เศรษฐศาสตร์เกษตร	1	2.6
การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	1	2.6
การจัดการทั่วไป	1	2.6
การจัดการสิ่งแวดล้อม	1	2.6
การตลาด	1	2.6
การบริหารอุตสาหกรรม	1	2.6
การศึกษาวิทย์-คอม	1	2.6
จิตวิทยาอุตสาหกรรม	1	2.6
บริหาร / พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	1	2.6
ธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม	1	2.6
นิเทศศาสตร์	1	2.6
ผลิตภัณฑ์	1	2.6
วิศวกรรมไฟฟ้า	1	2.6
ภาษาอังกฤษ	1	2.6
รวม	38	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร		
ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม	30	78.9
เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่	8	21.1
รวม	38	100
ทำนเรียนหลักสูตรนี้ในรุ่น/ชั้นปีไหน		
รุ่น / ชั้นปีที่ 1	24	63.2
รุ่น / ชั้นปีที่ 2	14	36.8
รวม	38	100

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 ราย ได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.8

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20-35 ปี มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี มีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.6 และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีสถานภาพโสด มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.3 และมีสถานภาพสมรส จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7

ชั้นปีที่เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาคือระดับชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 และรองลงมาคือนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.6

ภูมิลำเนาเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.3 และเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่ทำกิจการส่วนตัว มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.8 ส่วนที่เหลือทำงานกับองค์กรในภาครัฐกิจเอกชน มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.1 และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนเท่ากัน คือ นักศึกษาที่ทำงานกับองค์กรในภาครัฐการ มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.1

ระยะเวลาในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระยะเวลาในการทำงานของอาชีพในปัจจุบัน 0-5 ปี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาตามลำดับ คือ มากกว่า 5-10 ปี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 มากกว่า 10-20 ปี มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.4 และ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.4

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 30,000 บาท มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาตามลำดับ คือ มากกว่า 60,000-100,000 บาท มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7 30,000-60,000 บาท มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 และมากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.8

คุณวุฒิ / สาขาทางการศึกษา ที่จบระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ตามที่ปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ความต้องการหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.9 รองลงมาคือนักศึกษาที่ต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่หลังจากเรียนจบแล้ว มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.1

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก

การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับความคาดหวังซึ่งแสดงในตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับของความคาดหวัง	ลำดับที่
ด้านวิชาการ				
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน	4.395	.547	มาก	8
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.421	.500	มาก	5*
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.351	.716	มาก	9
ค่าเฉลี่ยรวมด้านวิชาการ	4.386	.442	มาก	
ด้านประสบการณ์				
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.474	.557	มาก	3
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.421	.599	มาก	5*
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.189	.776	มาก	13
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประสบการณ์	4.351	.458	มาก	
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ				
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.053	.837	มาก	14
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.222	.637	มาก	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับของความคาดหวัง	ลำดับที่
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.263	.554	มาก	11
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.175	.547	มาก	
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม				
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.316	.662	มาก	10
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.421	.642	มาก	5*
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.053	.769	มาก	15
ค่าเฉลี่ยรวมด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.263	.515	มาก	
ด้านความรู้สึกร่วมบุคคล				
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.579	.500	มากที่สุด	2
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.605	.495	มากที่สุด	1
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.447	.602	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความรู้สึกร่วมบุคคล	4.544	.455	มากที่สุด	
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.345	.342	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.345 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับความคาดหวังจากการเรียนในระดับมาก โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมซึ่งมีค่าเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตเห็นเป็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท่ากับ 0.342 เมื่อพิจารณาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีระดับความ คาดหวังอยู่ในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 คาดว่าจะได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการใน ระดับที่สูงขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.605 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมากที่สุด โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.495

ลำดับที่ 2 คาดว่าจะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น ซึ่งมีค่า เท่ากับ 4.579 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมากที่สุด โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่ แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.500

ลำดับที่ 3 คาดว่าจะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ ผู้สอนเพิ่มเติม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.474 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับ ความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.557

ลำดับที่ 4 คาดว่าจะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.447 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดย พิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.602

ลำดับที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 หัวข้อคือ คาดว่าจะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจาก งานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่ เกิดขึ้นจริงในการทำงาน, คาดว่าจะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมี มุมมองแตกต่างจากตนเอง และจะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับ บุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.421 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความ คาดหวังมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.500 0.599 และ 0.642 ตามลำดับ

ลำดับที่ 8 คาดว่าจะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.395 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดย นักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมี ค่าเท่ากับ 0.547

ลำดับที่ 9 คาดว่าจะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับกับ นักวิชาการในแวดวงนี้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.351 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.716

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 10 คาดว่าจะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.316 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.662

ลำดับที่ 11 คาดว่าจะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงาน หรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.263 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.554

ลำดับที่ 12 คาดว่าจะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.222 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.637

ลำดับที่ 13 คาดว่าจะมีโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.189 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.776

ลำดับที่ 14 คาดว่าจะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นมาปัจจุบัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.053 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.837

ลำดับที่ 15 คาดว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.053 ซึ่งจัดอยู่ในความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์มาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.769

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1, 3, 4, 9 และ 10 สถิติที่ใช้คือ t-test ซึ่งเป็นการทดสอบความแปรปรวนระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามเพศ

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		P-Value
	ชาย	หญิง	
ด้านวิชาการ	4.431	4.310	.423
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.417	4.357	.751
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันใน ลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา ได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.417	4.429	.945
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูง เช่นเดียวกับกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.458	4.154	.221
ด้านประสบการณ์	4.319	4.405	.586
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจาก อาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.417	4.571	.416
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมี มุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.333	4.571	.242
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของ แต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.208	4.154	.842
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.139	4.238	.596
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	3.958	4.214	.370
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเอง นำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.250	4.167	.717
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้ เพิ่มขึ้น	4.208	4.357	.432

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ให้ใช้กันเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการใด ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		P-Value
	ชาย	หญิง	
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.236	4.310	.678
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.333	4.286	.834
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.417	4.429	.957
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	3.958	4.214	.329
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.625	4.405	.152
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.625	4.500	.465
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.708	4.429	.093
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.542	4.286	.210
รวม	4.350	4.337	.914

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีเพศต่างกัน มีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามอายุ

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามอายุ			P-Value
	20-35 ปี	> 35-45 ปี	> 45 ปีขึ้นไป	
ด้านวิชาการ	4.375	4.389	4.400	.990
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน	4.438	4.500	4.200	.416
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.563	4.167	4.500	.096
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.125	4.500	4.556	.246
ด้านประสบการณ์	4.500	4.361	4.100	.093
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.750	4.417	4.100	.010**
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.750	4.250	4.100	.009**
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.000	4.417	4.222	.379
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.292	4.167	4.000	.427
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.188	4.083	3.800	.523
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.250	4.273	4.111	.838
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.438	4.167	4.100	.251

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามอายุ			P-Value
	20-35 ปี	> 35-45 ปี	> 45 ปีขึ้นไป	
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.396	4.222	4.100	.353
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.438	4.333	4.100	.459
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.563	4.333	4.300	.521
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.188	4.000	3.900	.637
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.667	4.444	4.467	.373
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.813	4.417	4.400	.045*
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.750	4.417	4.600	.216
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.438	4.500	4.400	.928
รวม	4.446	4.319	4.217	.244

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามอายุ พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่าความคาดหวังจากการเรียนในข้อที่ 4 และ 5 ของนักศึกษามีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ารค่าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และในข้อที่ 13 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามอายุ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และที่ระดับ 0.01 นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยมีอายุแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ช่วงอายุ	\bar{X}	กลุ่มที่	1	2	3
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้าน ประสบการณ์และมุมมองที่เป็น แนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	อายุ 20 ปี - 35 ปี	4.750	1	-	0.091	0.003**
	> 35 ปี - 45 ปี	4.417	2	-	-	0.150
	> 45 ปีขึ้นไป	4.100	3	-	-	-
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยน ประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน ที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	อายุ 20 ปี - 35 ปี	4.750	1	-	0.020*	0.005**
	> 35 ปี - 45 ปี	4.250	2	-	-	0.520
	> 45 ปีขึ้นไป	4.100	3	-	-	-
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจใน การเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	อายุ 20 ปี - 35 ปี	4.813	1	-	0.034*	0.037*
	> 35 ปี - 45 ปี	4.417	2	-	-	0.935
	> 45 ปีขึ้นไป	4.400	3	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD ในข้อที่ 4 พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีอายุ 20-35 ปี มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยนักศึกษาที่มีอายุ 20-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวัง เท่ากับ 4.750 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี และอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.417 และ 4.100 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนในข้อที่ 5 นักศึกษาที่มีอายุ 20-35 ปี มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาที่มีอายุ 20-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.750 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี และมากกว่า 45 ปีขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.250 และ 4.100 ตามลำดับ

ส่วนในข้อที่ 13 นักศึกษาที่มีอายุ 20-35 ปี มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแตกต่างจากนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีอายุ 20-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.813 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี และมากกว่า 45 ปีขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.417 และ 4.400 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปริญญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน แสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับ ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปริญญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความคาดหวังจากการเรียน	สถานภาพสมรส		P-Value
	โสด	สมรส	
ด้านวิชาการ	4.460	4.148	.064
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.483	4.111	.075
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันใน ลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มาก ขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.483	4.222	.176
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูง เช่นเดียวกันกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.414	4.125	.319
ด้านประสบการณ์	4.402	4.185	.219
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจาก อาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.552	4.222	.122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	สถานภาพสมรส		P-Value
	โสด	สมรส	
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.517	4.111	.075
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.138	4.375	.452
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.207	4.074	.531
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.069	4.000	.832
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.250	4.125	.632
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.310	4.111	.353
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.368	3.926	.022*
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.483	3.778	.004**
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.448	4.333	.645
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.172	3.667	.085
ด้านความรู้สึกร่วมบุคคล	4.598	4.370	.194
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.655	4.333	.092
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.690	4.333	.058
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.448	4.444	.987
รวม	4.408	4.144	.042*

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังจากการเรียนในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักศึกษามีสถานภาพสมรสต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษามีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน		P-Value
	ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	นอกเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	
ด้านวิชาการ	4.397	4.373	.870
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.381	4.412	.866
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.524	4.294	.162
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.300	4.412	.642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามภูมิภาคในปัจจุบัน		P-Value
	ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	นอกเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	
ด้านประสบการณ์	4.270	4.451	.230
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.381	4.588	.259
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.238	4.647	.034*
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.250	4.118	.612
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.175	4.177	.992
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.000	4.118	.672
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.263	4.176	.690
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.286	4.235	.785
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.175	4.373	.244
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.143	4.529	.073
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.429	4.412	.937
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	3.952	4.176	.379

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน		P-Value
	ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	นอกเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.365	4.765	.005**
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.381	4.824	.005**
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.476	4.765	.074
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยฝึกฝน	4.238	4.706	.015*
รวม	4.279	4.427	.187

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามภูมิลำเนาปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกันทำให้มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังในด้านความรู้สึกส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ด้านความรู้สึกส่วนบุคคลแตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังจากการเรียนในข้อที่ 5 และข้อ 15 ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้อ 13 มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน			P-Value
	กิจการส่วนตัว	ธุรกิจเอกชน	ภาครัฐ	
ด้านวิชาการ	4.445	4.417	4.333	.823
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน	4.333	4.438	4.375	.912
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.500	4.438	4.375	.866
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.600	4.375	4.250	.637
ด้านประสบการณ์	4.055	4.250	4.563	.031*
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.167	4.375	4.688	.094
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.167	4.250	4.688	.058
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.000	4.125	4.313	.679
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.000	4.042	4.375	.157
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.000	3.750	4.375	.104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน			P-Value
	กิจการส่วนตัว	ธุรกิจเอกชน	ภาครัฐราชการ	
8. จะส่งผลกระทบต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายในแนวคิดด้านต่างๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.000	4.200	4.313	.636
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.000	4.188	4.438	.202
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.056	4.146	4.458	.128
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.500	4.188	4.375	.563
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.000	4.375	4.625	.117
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	3.667	3.875	4.375	.072
ด้านความรู้สึกร่วมกัน	4.556	4.396	4.688	.195
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.667	4.438	4.688	.339
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.667	4.500	4.688	.547
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยฝึกฝน	4.333	4.250	4.688	.104
รวม	4.228	4.252	4.483	.103

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังว่าจากการเรียนด้าน ประสบการณ์ของนักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน ทำให้ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวัง จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านและข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามลักษณะงาน อาชีพในปัจจุบัน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่ พบความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกโดยมี ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ความคาดหวังจากการเรียนใน หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ลักษณะงานอาชีพ ในปัจจุบัน	\bar{X}	กลุ่มที่	1	2	3
ด้านประสบการณ์	กิจการส่วนตัว	4.055	1	-	0.347	0.018*
	ธุรกิจเอกชน	4.250	2	-	-	0.046*
	ภาครัฐราชการ	4.563	3	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD ในด้านประสบการณ์ พบว่า นักศึกษาที่มี ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีงานอาชีพในภาครัฐราชการมีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มี ลักษณะงานในกิจการส่วนตัว และนักศึกษาที่มีลักษณะงานในธุรกิจเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 และโดยนักศึกษาที่มีงานอาชีพในภาครัฐราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.563 ซึ่ง สูงกว่านักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในธุรกิจเอกชน และทำกิจการส่วนตัว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความ คาดหวังเท่ากับ 4.250 และ 4.005 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร
ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบ
สมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ
ระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
อุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระยะเวลา ในการทำงาน				P-Value
	0-5 ปี	> 5-10 ปี	> 10-20 ปี	> 20 ปี ขึ้นไป	
ด้านวิชาการ	4.487	4.212	4.381	4.476	.459
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้าน การบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน	4.615	4.182	4.286	4.429	.258
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะ ของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการ แก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงใน การทำงาน	4.385	4.455	4.429	4.429	.990
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับ นักวิชาการในแวดวงนี้	4.462	4.000	4.429	4.667	.245
ด้านประสบการณ์	4.564	4.303	4.238	4.143	.187
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และ มุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.692	4.545	4.286	4.143	.139
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จาก เพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจาก ตนเอง	4.615	4.545	4.286	4.000	.126
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการ ทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้น เรียน	4.385	3.818	4.143	4.500	.232

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระยะเวลา ในการทำงาน				P-Value
	0-5 ปี	> 5-10 ปี	> 10-20 ปี	> 20 ปี ขึ้นไป	
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.436	4.091	4.048	3.953	.191
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือ ดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.308	4.000	4.000	3.714	.505
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.538	4.000	3.857	4.333	.068
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.462	4.273	4.286	3.857	.140
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.385	4.212	4.143	4.238	.761
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.538	4.091	4.286	4.286	.443
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.462	4.364	4.429	4.429	.988
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.154	4.182	3.714	4.000	.606
ด้านความรู้ดีส่วนบุคคล	4.590	4.394	4.571	4.667	.618
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.615	4.545	4.571	4.571	.990
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.615	4.455	4.714	4.714	.654
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.538	4.182	4.429	4.714	.288
รวม	4.492	4.245	4.276	4.300	.297

เอกสารนี้เป็นเอกสารร่วมกันไว้สำหรับการใช้งานที่ปรึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ ก็ไม่พบว่าความคาดหวังจากการเรียนของนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม จำแนกตามระดับรายได้

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระดับรายได้ (บาท)				P-Value
	ไม่เกิน 30,000	> 30,000 - 60,000	> 60,000 - 100,000	>100,000 ขึ้นไป	
ด้านวิชาการ	4.311	4.375	4.481	4.445	.824
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน	4.400	4.375	4.556	4.167	.626
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.467	4.250	4.444	4.500	.761
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.067	4.500	4.444	4.800	.184

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระดับรายได้ (บาท)				P-Value
	ไม่เกิน 30,000	> 30,000 - 60,000	> 60,000- 100,000	>100,000 ขึ้นไป	
ด้านประสบการณ์	4.556	4.333	4.333	3.889	.021*
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.800	4.375	4.333	4.000	.010**
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.733	4.375	4.222	4.000	.037*
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.133	4.250	4.444	3.800	.518
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.400	4.042	4.222	3.722	.058
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.467	3.750	4.000	3.500	.053
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.267	4.143	4.444	3.800	.335
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.467	4.250	4.222	3.833	.124
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.422	4.000	4.556	3.778	.004**
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.467	4.000	4.667	3.833	.032*
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.600	4.125	4.778	3.833	.008**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามระดับรายได้ (บาท)				P-Value
	ไม่เกิน 30,000	> 30,000 - 60,000	> 60,000- 100,000	>100,000 ขึ้นไป	
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สันทนาการ และมีโอกาสสัมผัสกับ บรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับ เพื่อนๆ ในชั้นเรียน	4.200	3.875	4.222	3.667	.417
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.600	4.292	4.852	4.278	.024*
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการ เพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.733	4.250	4.778	4.333	.044
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทาย ความสามารถของตนเองทางด้าน วิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.667	4.375	4.889	4.333	.075
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.400	4.250	4.889	4.167	.061
รวม	4.458	4.211	4.489	4.028	.016*

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกจำแนกตามระดับรายได้ พบว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังในด้านประสบการณ์และด้านความรู้สึกส่วนบุคคลของนักศึกษที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ความคาดหวังในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พบว่า ความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังจากการเรียนในข้อที่ 4 และข้อที่ 11 ของนักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และข้อที่ 5 และข้อที่ 10 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามระดับรายได้ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และที่ระดับ 0.01 นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก โดยมีระดับรายได้แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต	ระดับรายได้ (บาท)	X	กลุ่มที่				4
				1	2	3	
ด้านประสบการณ์	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.556	1	-	0.229	0.212	0.002**
	> 30,000 – 60,000	4.333	2	-	-	1.000	0.055
	> 60,000 – 100,000	4.333	3	-	-	-	0.050*
	> 100,000 ขึ้นไป	3.889	4	-	-	-	-
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.800	1	-	0.057	0.031*	0.002**
	> 30,000 – 60,000	4.375	2	-	-	0.863	0.168
	> 60,000 – 100,000	4.333	3	-	-	-	0.209
	> 100,000 ขึ้นไป	4.000	4	-	-	-	-
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.733	1	-	0.147	0.035*	0.009**
	> 30,000 – 60,000	4.375	2	-	-	0.573	0.217
	> 60,000 – 100,000	4.222	3	-	-	-	0.450
	> 100,000 ขึ้นไป	4.000	4	-	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ความคาดหวัง จากการเรียนในหลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	ระดับรายได้ (บาท)	\bar{X}	กลุ่ม ที่	1	2	3	4
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.422	1	-	0.037*	0.481	0.005**
	> 30,000 – 60,000	4.000	2	-	-	0.14	0.361
	> 60,000 – 100,000	4.556	3	-	-	-	0.002**
	> 100,000 ขึ้นไป	3.778	4	-	-	-	-
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความ นับถือและการยอมรับมากขึ้น จากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวง อาชีพเดียวกัน	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.467	1	-	0.089	0.441	0.038*
	> 30,000 – 60,000	4.000	2	-	-	0.031*	0.615
	> 60,000 – 100,000	4.667	3	-	-	-	0.014*
	> 100,000 ขึ้นไป	3.833	4	-	-	-	-
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการ ทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับ บุคคลอื่นที่นอกเหนือจาก ผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.600	1	-	0.063	0.461	0.008**
	> 30,000 – 60,000	4.125	2	-	-	0.023*	0.346
	> 60,000 – 100,000	4.778	3	-	-	-	0.003**
	> 100,000 ขึ้นไป	3.833	4	-	-	-	-
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.600	1	-	0.097	0.158	0.116
	> 30,000 – 60,000	4.292	2	-	-	0.009**	0.952
	> 60,000 – 100,000	4.852	3	-	-	-	0.013**
	> 100,000 ขึ้นไป	4.278	4	-	-	-	-
รวม	ไม่เกิน 30,000 บาท	4.458	1	-	0.076	0.811	0.007**
	> 30,000 – 60,000	4.211	2	-	-	0.072	0.277
	> 60,000 – 100,000	4.489	3	-	-	-	0.007**
	> 100,000 ขึ้นไป	4.028	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD ในข้อที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันมีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษามีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแตกต่างกับนักศึกษามีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษามีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.800 ซึ่งสูงกว่านักศึกษามีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป อย่างไรก็ตามมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

60,000 – 100,000 บาท และนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.333 และ 4.000 ตามลำดับ

ส่วนในข้อที่ 5 นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันมีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแตกต่างกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.733 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000 – 100,000 บาท และนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.222 และ 4.000 ตามลำดับ

ส่วนในข้อที่ 10 นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันมีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท ขณะที่นักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 30,000-60,000 บาท มีความแตกต่างจากนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.778 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 30,000 – 60,000 บาท และนักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.000 และ 4.467 ตามลำดับ โดยทั้งสามกลุ่มข้างต้นนี้มีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 3.833

ส่วนในข้อที่ 11 นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันมีระดับความคาดหวังจากการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญภายในกลุ่ม กล่าวคือ นักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาท ขึ้นไป มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท และมีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้น้อยกว่า 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.600 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000 – 100,000 บาท ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.778 และนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป ขณะเดียวกันนักศึกษามีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 30,000-60,000 บาท โดยนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.778 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 30,000-60,000 บาท ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคาดหวังเท่ากับ 4.125

ส่วนในด้านประสบการณ์ และด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พบว่า นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกันมีระดับค่าเฉลี่ยระดับของความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไปมีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้ 60,000 – 100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนในด้านความรู้ที่ศึกษานักบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีระดับรายได้ต่างกัน มีระดับค่าเฉลี่ยของความคาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 30,000-60,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป

สำหรับผลรวมของการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD ของระดับความคาดหวังของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคาดหวังแตกต่างกับนักศึกษาที่มีระดับรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท และนักศึกษาที่มีระดับรายได้มากกว่า 60,000-100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้วต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว

ความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว		P-Value
	ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม	เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพใหม่	
ด้านวิชาการ	4.378	4.417	.829
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.400	4.375	.910
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.400	4.500	.622
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.345	4.375	.918

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม ความต้องการทำงานหลังจากเรียน จบหลักสูตรแล้ว		P-Value
	ทำงานในแวดวง อาชีพเดิม	เปลี่ยนงานไป เป็นอาชีพใหม่	
ด้านประสบการณ์	4.311	4.500	.307
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.433	4.625	.394
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.367	4.625	.284
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.172	4.250	.806
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.122	4.375	.250
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานที่สูงหรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.033	4.125	.787
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.143	4.500	.165
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.200	4.500	.177
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	4.200	4.500	.146
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.200	4.750	.035*
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.367	4.625	.319
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.033	4.125	.769

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม ความต้องการทำงานหลังจากเรียน จบหลักสูตรแล้ว		P-Value
	ทำงานในแวดวง อาชีพเดิม	เปลี่ยนงานไป เป็นอาชีพใหม่	
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล	4.500	4.708	.255
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.533	4.750	.283
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.533	4.875	.083
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยฝึกฝน	4.433	4.500	.785
รวม	4.304	4.500	.152

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้วต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้วต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่าความคาดหวังจากการเรียน ในข้อที่ 10 ของนักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้วต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีรุ่น / ชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำแนกตามรุ่น / ชั้นปีที่เรียน

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตามรุ่น / ชั้นปีที่เรียน		P-Value
	รุ่นที่ 1	รุ่นที่ 2	
ด้านวิชาการ	4.292	4.548	.085
1. จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน	4.292	4.571	.130
2. จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.333	4.571	.160
3. จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกันกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.261	4.500	.331
ด้านประสบการณ์	4.264	4.500	.127
4. จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.375	4.643	.155
5. จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.375	4.500	.542
6. เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.087	4.357	.311
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.125	4.262	.463
7. จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.042	4.071	.917
8. จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.130	4.385	.256
9. จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.208	4.357	.432

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำแนกตาม รุ่น/ชั้นปีที่เรียน		P-Value
	รุ่นที่ 1	รุ่นที่ 2	
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม			
10. จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.195	4.381	.288
11. จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.208	4.500	.194
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน	4.458	4.357	.646
12. จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน	3.917	4.286	.156
ด้านความรู้สึกส่วนบุคคล			
13. จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.514	4.595	.602
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.542	4.643	.555
14. ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.583	4.643	.726
15. จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.417	4.500	.686
รวม	4.279	4.459	.120

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกจำแนกตามรุ่น / ชั้นปีที่เรียน พบว่านักศึกษาที่มีรุ่น / ชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีรุ่น / ชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาองค์การและการจัดการในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษา จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา ปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี/รุ่นที่เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี/รุ่นที่เรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 38 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นักศึกษาใหญ่มีอายุ 20-35 ปี มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35-45 ปี มีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.6 และสุดท้าย คือ นักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.4

3. นักศึกษาส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรสเป็น โสด มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.3 และมีสถานภาพสมรสแล้ว มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7

4. นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.3 และเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.7

5. นักศึกษามีลักษณะงานอาชีพที่เป็นการทำงานกับองค์กรในภาคธุรกิจเอกชน มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.1 และขณะเดียวกันในจำนวนที่เท่ากัน คือ กลุ่มนักศึกษาที่ทำงานกับองค์กรในภาครัฐ และนักศึกษาที่ทำงานในลักษณะที่ทำกิจการส่วนตัว มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.8

6. นักศึกษาส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาคือมากกว่า 5-10 ปี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0 ถัดมา คือ มากกว่า 10-20 ปี มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.4 รวมทั้งนักศึกษาที่มีระยะเวลาทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.4 เช่นกัน

7. นักศึกษาที่ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 30,000 บาท มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือมากกว่า 60,000-100,000 บาท มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7 รองลงมาคือ 30,000-60,000 บาท มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมา คือ มากกว่า 100,000 บาท มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.8

8. นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความต้องการทำงานในแวดวงอาชีพเดิมหลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว มีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.9 และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนน้อยกว่า นักศึกษาที่มีความต้องการเปลี่ยน ไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่หลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.1

9. นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษารุ่นหรือชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.2 และเป็นนักศึกษารุ่นหรือชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.8

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก

ในภาพรวมของระดับความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคาดหวังมาก และเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละข้อนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังมากที่สุด

5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

จากผลการศึกษานี้ทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 สมมติฐาน ได้ดังนี้
สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 5 นักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันต่างกัน ไม่มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานหลักที่ 6 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 7 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 8 นักศึกษาที่มีความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีความต้องการหลังจากเรียนจบหลักสูตรต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 9 นักศึกษาที่มีรุ่นหรือชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือนักศึกษาที่มีรุ่นหรือชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกที่ลงทะเบียนเรียน ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นวิชาเลือกนั้น พบว่านักศึกษามีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ทั้งโดยภาพรวมและแต่ละข้ออยู่ ในระดับความคาดหวังมาก ยกเว้นในด้านความรู้สึกส่วนบุคคล รวมทั้งรายชื่อที่เป็นข้อ 13, และ 14 ที่แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความคาดหวังมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคาดหวังและเห็นด้วยอย่างสอดคล้องร่วมกันว่าจะได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองในทุกๆ ด้าน โดยมีลำดับที่ของความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์ในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความคาดหวังจากการเรียนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับของความคาดหวัง	ลำดับที่
ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น	4.605	.495	มากที่สุด	1
จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น	4.579	.500	มากที่สุด	2
จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม	4.474	.557	มาก	3
จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน	4.447	.602	มาก	4
จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน	4.421	.500	มาก	5*
จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง	4.421	.599	มาก	5*
จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน	4.421	.642	มาก	5*
จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน	4.395	.547	มาก	8
จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้	4.351	.716	มาก	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ความคาดหวังจากการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับของความคาดหวัง	ลำดับที่
จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน	4.316	.662	มาก	10
จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น	4.263	.554	มาก	11
จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น	4.222	.637	มาก	12
เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน	4.189	.776	มาก	13
จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน	4.053	.837	มาก	14*
จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	4.053	.769	มาก	14*
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.345	.342	มาก	

เมื่อพิจารณาเป็นรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคาดหวังจากการเรียน ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า จะได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.605 จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.579 จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.474 จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.447 จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.421 รวมทั้งอีก 2 ข้อความที่มีลำดับและค่าเฉลี่ยเท่ากับลำดับที่ 3 คือ จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง และจะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานที่ทำงานปัจจุบัน และจะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างครบถ้วน เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.395

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อผู้ใช้ได้เห็นว่าใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษามีความตั้งใจอย่างจริงจังที่จะเรียนเนื้อหาความรู้ทางด้านวิชาการเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้ว่าเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงมาก เป็นอันดับที่สอง ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.386 ซึ่งเป็นทัศนคติที่จำเป็นต้องมีในฐานะของผู้ที่เรียนในระดับปริญญาเอก ขณะเดียวกันพวกเขาก็มีความปรารถนาที่จะได้รับประสบการณ์ทั้งอาจารย์ผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน รวมทั้งจากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชา โดยเห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่ได้รับเท่ากับ 4.351 โดยนักศึกษามีความเห็นว่าความรู้และประสบการณ์ที่คาดว่าจะได้รับจากหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมดังกล่าว สามารถทำให้พวกเขาพัฒนาตนเอง รวมทั้งจะทำให้มีความเข้าใจข่าวสารข้อมูลทางด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมได้ดียิ่งขึ้น เมื่อเวลาที่ตนเองจะต้องจบการศึกษาและออกไปทำงานในองค์กรต่างๆ ซึ่งมุมมองดังกล่าวล้วนเป็นการวางแผนเพื่อความเป็นบุคคลที่มีศักยภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มากขึ้นนั่นเอง ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวมีความสอดคล้องเป็นอย่างมากกับ งานวิจัยของ วรนารถ แสงมณี (2551 : 57) ที่ว่า นักศึกษามีความคาดหวังว่าจะทำให้มีความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.437 โดยนักศึกษาคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำเอาความรู้ที่ศึกษาในวิชาดังกล่าวไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้ว เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.320 และมีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความเข้าใจข่าวสารข้อมูลทางด้านธุรกิจและวิถีทางขององค์กรและการจัดองค์กร ได้ดีขึ้นเป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.282 และรวมทั้งงานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งของ วรนารถ แสงมณี (2550: 55) เช่นกันที่ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้วเป็นลำดับความคาดหวังที่ 1 โดยมีความคาดหวังลำดับที่ 2 คือ คาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความรู้เพิ่มเติมทางด้านบริหารบุคลากร ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา และลำดับที่ 3 ซึ่งนักศึกษามีความคาดหวังที่จะทำให้ตนเองมีความเข้าใจพฤติกรรมของคน และการบริหารจัดการคนได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละข้อของความคาดหวังว่าจะได้รับประโยชน์จากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ดังที่ได้สรุปไว้ข้างต้น จะพบว่า นักศึกษากลับมีความคาดหวังว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน และมีความคาดหวังว่าจะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน คือลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.053 และมีความคาดหวังน้อย ในลำดับต่อมาคือ ลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.189 ในเรื่องที่ว่า เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน นอกจากนี้ นักศึกษายังมีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับต่อมา คือ ลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.222 ในเรื่องที่ว่า นักศึกษาจะส่งผลกระทบต่อ การได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น และการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษามีระดับของความคาดหวังน้อยในลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ย 4.263 ด้วยเรื่องนี้นักศึกษาจะส่งผลกระทบต่อ การได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจาก บุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น

ผลการศึกษาในแง่มุมของความคาดหวังจากการเรียนในวิชาดังกล่าวนี้ ในลำดับที่น้อยกว่าข้อ อื่นๆ นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นการสะท้อนแนวความคิดของนักศึกษาอย่างชัดเจนว่า พวกเขาให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อการนำเอาความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ เพื่อ ศักยภาพที่เป็นตัวตนของผู้รู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาต้องการจะมีมุมมอง และ วิสัยทัศน์ในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ให้กว้างขวางมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้มีศักยภาพในการเข้าใจ และ ปรับตัวให้เข้ากันได้กับโลกความเป็นจริงภายนอกที่จะต้องมีความรู้หลายๆ ด้านมาประกอบการพิจารณา ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนรู้ที่มุ่งเป็นเนื้อหาสาระสำคัญมากกว่าเป็นไปในด้านของความบันเทิง จากบรรยากาศการเรียนร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้น โดยงานวิจัยชิ้นนี้มีค่าเฉลี่ยคะแนนข้อ 12 นี้น้อย ที่สุด (ข้อนี้ค่าเฉลี่ยได้เป็นอันดับสุดท้ายด้วย $\bar{X} = 4.053$)

อย่างไรก็ตามจะสังเกตเห็นได้ว่าคะแนนค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในด้านความก้าวหน้าในงาน อาชีพกลับมีค่าเฉลี่ยที่น้อยกว่าทุกด้าน ($\bar{X} = 4.175$) ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่านักศึกษามีความคาดหวังที่จะนำ ความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่จะได้รับจากหลักสูตรนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านดังกล่าว น้อยกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่า สิ่งที่นักศึกษจะได้รับ ไม่มีหรือส่งผลน้อยต่อ ความก้าวหน้าในงานอาชีพของพวกเขา อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความหวังกลับตรงข้ามกับด้าน ความรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.544$) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึก ภายในจิตใจของพวกเขาที่มีความภาคภูมิใจในการได้มีโอกาสเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง และได้ทำในสิ่งที่ ทำตามความสามารถของตนเองในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องเป็นอย่าง มากกับงานวิจัยของวรรณารถ แสงมณี (2551 : 52) ที่ว่า นักศึกษามีความคาดหวังว่าจะทำให้มีความรู้ เพิ่มเติมนำมาบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นอกเหนือจากวิชาสายอาชีพปกติที่ตนเองเรียนอยู่ในสาขา เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.437 โดยนักศึกษาคาดหวังที่จะทำให้ตนเองสามารถนำเอาความรู้ที่ ศึกษาในวิชาดังกล่าวไปพัฒนาตนเองได้หลังจากที่เรียนจบแล้ว เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.320 และมีความคาดหวังเป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.282 ที่ว่าจะทำให้เข้าใจข่าวสารข้อมูลทางด้าน ธุรกิจ และวิถีทางขององค์กรและการจัดการในต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และรวมทั้งงานวิจัยอีกสองชิ้น เช่นกันของ วรรณารถ (2550 : 55) ที่ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความคาดหวังน้อยต่อการที่ตนเองจะได้รับความ บันเทิง สนุกสนาน หรือมีเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น จากบรรยากาศการเรียนร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นต่าง คณะ โดยเป็นลำดับความคาดหวังที่น้อยที่สุด และอีกชิ้นหนึ่ง วรรณารถ (2553 : 49) ที่ว่านักศึกษาก็ได้ นำเอาไปใช้เป็นหลักฐานที่ปรากฏในใบแจ้งผลการเรียน (Transcript) ที่ทำให้ดูดีขึ้นเวลาเรียนต่อหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัครงานก็เป็นอีกความคาดหวังหนึ่งที่นักศึกษามีความคาดหวังที่อยู่ในลำดับหลังเมื่อเทียบกับข้ออื่นนั้นคืออยู่ในลำดับที่ 8

5.2.2 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ตามปัจจัยส่วนบุคคล อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนาปัจจุบัน ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ต่อเดือน ความต้องการทำงานหลังจากเรียนจบหลักสูตร และชั้นปี / รุ่นที่เรียน ก็สามารถอภิปรายถึงผลการวิจัยในส่วนที่พิจารณาแล้วว่าเป็นที่น่าสังเกต และสมควรนำมาพิจารณาเพื่อการศึกษาได้ดังนี้

เพศ เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีเพศต่างกัน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาเพศชาย ($\bar{X} = 4.350$) มีสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง ($\bar{X} = 4.337$)

อายุ เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีอายุต่างกัน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าโดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 20-35 ปี ในข้อ 4, 5, และ 15 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.750, 4.750$ และ 4.713 ตามลำดับ) ซึ่งสูงกว่านักศึกษากลุ่มอื่น ๆ และยังเป็นค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันกับกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ โดยในข้อ 4 และ ข้อ 5 นั้นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในข้อที่ 13 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตามผลวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณรด แสงมณี (2552) ที่ว่า นักศึกษาที่มีอายุ 22 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอายุมากที่สุดกว่ากลุ่มอื่น เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังดังกล่าวสูงที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาร่วมกันกับกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกับกลุ่มอื่น ๆ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีระดับของความคาดหวังที่แตกต่างจากกลุ่มนักศึกษาอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของข้อ 4 ที่ว่า “จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม และข้อ 5 ที่ว่า “จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง” ซึ่งกลุ่มนี้มีอายุมากที่สุด กลุ่มนี้กลับมีระดับของความคาดหวังต่ำที่สุด คือ 4.100 รวมทั้งในข้อที่ 13 ก็เช่นเดียวกัน ที่ว่า “จะทำให้ได้รับความภักดีในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น ซึ่งก็เป็นกลุ่มนักศึกษาเดิมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มอื่น คือ 4.400 อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยชิ้นนี้มีความแตกต่างจากงานวิจัยของวรรณรด แสงมณี (2551: 43) ที่ว่านักศึกษากลุ่มที่มีอายุมากที่สุดในการเก็บข้อมูลวิจัย (อายุ 22 ปี) ก็เป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังสูงที่สุดซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเนื่องจากหลักสูตรระดับปริญญาเอกนี้มีผู้เรียนที่มีอายุมาก มีความเชื่อมั่นในประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมาตลอดจนทำงานและการดำเนินชีวิตที่ยาวนาน ย่อมทำให้เกิดความเข้าใจว่าตนเองมีความรู้ความสามารถในระดับสูง มีศักดิ์ศรีและความสำเร็จจากหน้าที่การงานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเชิงพาณิชย์ ห้ามนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดขึ้นในช่วงอายุที่มากกว่าผู้เรียนกลุ่มอื่น ซึ่งประเด็นนี้ผู้บริหารหลักสูตรและผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถและวิธีการที่จะนำแนวทางการเรียนมาทำให้ผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวตระหนัก และสามารถเห็นคุณค่าการนำเอาความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรไปประยุกต์ใช้และพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นสมควรคาดหวัง

สถานภาพสมรส เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.408$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสหน่วยกิต ($\bar{X} = 4.144$)

ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าในทุกข้อ ยกเว้นข้อ 6 เพียงข้อเดียว ซึ่ง (\bar{X}) รายข้อในแต่ละข้อที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด ล้วนมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่านักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสทุกข้อ (ตามที่ปรากฏผลการศึกษาดังตารางที่ 4.6) และด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมข้อเหล่านั้นมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันกับทั้ง 2 กลุ่มนี้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อ 10 และมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในข้อ 10 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่มุ่งมั่นเป็นอย่างมากในอันที่จะรับประโยชน์จากการเรียนในหลาย ๆ ด้านของนักศึกษาที่มีจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนมากกว่านักศึกษากลุ่มหนึ่งอย่างค่อนข้างชัดเจนว่านักศึกษาที่มีสถานภาพโสดมีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรนี้สูงกว่านักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยเฉพาะการคาดหวังถึงการได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นกลับมีความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

ภูมิลำเนาปัจจุบัน เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันในเขตนอกกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.279 และ 4.427 ตามลำดับ

ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบัน เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันแตกต่างกันพบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่ทำงานกิจการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.228 ทำงานในธุรกิจเอกชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.252 ทำงานในภาครัฐราชการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.483

ระยะเวลาในการทำงาน เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีระยะเวลาในการทำงาน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่ทำงานเป็นพนักงานประจำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.228 ทำงานเป็นพนักงานประจำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.252 ทำงานเป็นพนักงานประจำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.252 ทำงานเป็นพนักงานประจำ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.252

นักศึกษาที่มีระยะเวลาทำงาน 0-5 ปี มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.492 นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงาน 5-10 ปี 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.245, 4.276, และ 4.300 ตามลำดับ (จากตารางที่ 4.9)

รายได้ต่อเดือน เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนไม่ถึง 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.458 ขณะที่นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000-60,000 บาท มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.211 ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 60,000-100,000 บาท มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.489 และสุดท้าย คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.028 ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นที่น่าสังเกตว่าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของนักศึกษาในกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่ำกว่า หรือเท่ากับ 2.5 มีค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่น โดยเมื่อนักศึกษาลี้กลงไปในรายละเอียดของผลการเรียนที่ได้รับในข้อ 7 ที่ว่า จะช่วยให้ได้รับคะแนนเกรดในภาพรวม (G.P.A) เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากคิดว่าเป็นวิชาที่ไม่ยากจนเกินไป ข้อ 8 จะได้นำเอาไปใช้เป็นหลักฐานที่ปรากฏในใบแจ้งผลการเรียน (Transcript) ที่ทำให้ดูดีขึ้นเวลาเรียนต่อหรือสมัครงาน และข้อ 9 ที่ว่าจะนำเอาไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่ใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อหรือสอบเพื่อสมัครงาน จะพบว่า ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ดังกล่าวมีสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ทั้ง 3 ข้อที่มาจากแบบสอบถามนั้นล้วนเป็นการสนับสนุนแนวคิดที่ว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยที่ไม่สูงกว่า 2.5 ต้องการนำเกรดเฉลี่ยที่ตนเองคาดหวังจะได้รับในระดับเกรดที่สูงหรือเป็นผลดีกับเกรดเฉลี่ยคะแนนเรียนรวมทั้งหมด (G.P.A) ซึ่งจะส่งผลดีเพิ่มขึ้น ในขณะที่เกรดเฉลี่ยคะแนนเรียนรวมอันเป็นผลจากสาขาที่ตนเองเรียนในวิชาสายอาชีพปกติตามที่ตนเองสังกัดอยู่อาจจะมีผลการเรียนที่ไม่เป็นที่พึงพอใจหรือมันไม่นัก

ความต้องการหลังจากเรียนจบแล้ว เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีความต้องการหลังเรียนแล้วแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีระดับความคาดหวังในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีความต้องการหลังเรียนจบแล้วจะเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพใหม่ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สูงกว่า นั่นคือ 4.500 ขณะที่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของนักศึกษาที่มีความต้องการหลังจากเรียนจบแล้วจะทำงานในแวดวงเดิม = 4.304 อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่ต้องการเปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพใหม่มีระดับความคาดหวังในการเรียนสำหรับประเด็นข้อ 10 ที่ว่า “จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่ 4.750 ขณะที่อีกกลุ่มมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.200

ชั้นปี/รุ่นที่เรียน เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ที่มีชั้นปี/รุ่นที่เรียนแตกต่างกัน พบว่า มีระดับความคาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นการสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ ำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. เนื่องจากผู้เรียนมีความหลากหลายในคุณลักษณะส่วนบุคคล แต่ต้องมาเรียนอยู่ด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เหมือนกัน คือ จบการศึกษาในระดับวุฒิปริญญาเอก สาขาการบริหารอุตสาหกรรม ดังนั้นผู้บริหารวิทยาลัย ผู้บริหารหลักสูตร และผู้สอนในหลักสูตรจึงควรให้ความสนใจในกลุ่มของนักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างความตั้งใจในการทุ่มเทพยายามด้านวิชาการ และทำความเข้าใจถึงความคาดหวังที่ผู้เรียนที่แตกต่างกัน ว่ามีความต้องการได้รับไม่เหมือนกัน การปฏิบัติบนพื้นฐานของการมีทัศนคติที่แตกต่างกันอันเป็นผลมาจากการมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน (ดังที่ปรากฏข้อมูลสรุปไว้ในตารางที่ 4.2)

2. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรมุ่งมั่นสร้างหลักสูตรนี้ให้มีคุณค่ากับความรูสึกของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านความรูสึกส่วนตัว ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลในตารางที่ 4.1 ซึ่งผู้เรียนมีความคาดหวังที่จะได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองมากขึ้น และปลอบปลื้มใจที่ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการ ในระดับที่สูงขึ้น

3. ผู้บริหารควรเน้นความสำคัญของความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในประเด็นของการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์นั้น ๆ แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นความคาดหวังในลำดับที่ 3 ของนักศึกษา ดังที่เห็นได้จากข้อมูลในตารางที่ 4.1

4. ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมของการเรียนรู้ และทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด และมีความสบายใจระหว่างกันของผู้เรียนในชั้นเรียน และผู้สอน เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าพวกเขาต้องการมีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน และรวมทั้งต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาในด้านความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เท่านั้น ซึ่งถ้าหากมีการสำรวจและสอบถามเกี่ยวกับในด้านความพึงพอใจต่อหลักสูตรต่างๆ ที่กำลังเปิดการเรียนการสอนอยู่ในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งที่มีอยู่ในประเทศรวมทั้งในแ่งมุมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เนื้อหาที่สอดคล้องกับความคาดหวังจากสถาบันการศึกษาในมุมมองของภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับบัณฑิตไปปฏิบัติงานจริง รวมทั้งวิธีการเรียนการสอนในเชิงลึกก็จะทำให้เห็นภาพกว้างที่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาทั้งตัวผู้ดูแลหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ใช้ประโยชน์จากนักศึกษาที่เป็นผลผลิตในสถานะบัณฑิตของสถาบันการศึกษาในอนาคต ตลอดจนรูปแบบแนวทางในเนื้อหาและการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรนิ่งนอนใจทุกสิ่งทุกอย่างอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการของตลาดแรงงาน และแผนการพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการ และ/หรือผู้บริหารกิจการ
ทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจก็จะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว อยู่สุข และ พิมพา สรายุทธ. 2532 : **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ**. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์. กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2546. **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- กุลพล พลวัน. 2541. รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ประเด็น เสรีภาพทางวิชาการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541. **มหาวิทยาลัยที่ทางแยก : จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต**. กรุงเทพฯ : ชัคเซสมิเดีย.
- เกษณี กลิ่นนุศย์. 2540. “ความคาดหวังของผู้เข้ารับบริการต่อการบริการของโรงพยาบาลเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนกนาฏ ปัญญาแก้ว. 2547. “การศึกษาความคาดหวังของผู้บริหารฝ่ายผลิตที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่าย บริหารทรัพยากรบุคคลในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในเขตภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ครุณี มโนรัตน์. 2544. “ความคาดหวังของพนักงานต่อบทบาทหน้าที่ของฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ใน อุตสาหกรรมรถยนต์ไทย ในปี ค.ศ. 2000 – 2009.” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทพร มธุรพจนานุกุล. 2544. “ทัศนคติและความคาดหวังของผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์และผู้บริหารอื่นๆ ที่มีต่อการปฏิบัติการของหน่วยงานทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรธุรกิจ.” ภาคนิพนธ์มหาบัณฑิต โครงการบัณฑิตศึกษากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พยอม วงศ์สารศรี. 2534. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พัชรี ศรีสุข. 2542. “ความคาดหวังในการบริการของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2543. **อุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ละเอียด จงกลณี และคณะ. 2529. อาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัย : การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัด
บทบาท หน้าที่ และปัญหาในการให้คำปรึกษา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณารด แสงมณี. 2550. “ความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารทรัพยากร
มนุษย์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า
คุณทหารลาดกระบัง.” โครงการวิจัยของภาควิชาภาษาและสังคม ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณารด แสงมณี. 2551. “ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรีคณะวิทยาศาสตร์ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” โครงการวิจัย
ของภาควิชาภาษาและสังคม ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณารด แสงมณี. 2552. “ความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนในวิชาการบริหารธุรกิจของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.” โครงการวิจัยของภาควิชาภาษาและสังคม ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรรณารด แสงมณี. 2553. ความคาดหวังจากการเรียนในวิชาหลักการบัญชีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” โครงการวิจัยของสาขาวิชา
ศิลปศาสตร์ประยุกต์ ด้วยเงินรายได้, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิทยาลัยการบริหารและจัดการ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (2554)
หลักสูตรระดับปริญญาเอก. ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2556, จาก [http://www.amc.kmitl.ac.th/
index.php?option=com_content&view=article&id=5&Itemid=101&lang=th](http://www.amc.kmitl.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=5&Itemid=101&lang=th)
- สมคิด พรหมชัย และสุพักตร์ วิบูลย์. 2544. การประกันคุณภาพในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- อรรณพ พงษ์วาท. 2539. จากแผนพัฒนาคนสู่แผนพัฒนาครู. สำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการ
ฝึกหัดครู พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา (สปค.) สำนักคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ :
บริษัทพิมพ์ดีด จำกัด.
- Bogue, E.G. (1974). **Variables in Effective Instruction**. Improving College and University Teaching,
12 (summer).
- Cecco, J.P. 1967. **The Psychology of Language, Thought and Instruction**. New York : Holt Rincart
and Winson.
- Getzels, J.W. et.al. 1968. **Educational Adminstration as a Social Process**. New York : Harper & Row.
- Schmith, W.H. and Finnigan, J.P. 1993. **TQ Manager : A Practical Guide for Managing in a Total
Quality Organization**. San Francisco : Jossey – Bass.

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม เรื่อง ความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ตอนที่ 1 ขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นลักษณะส่วนบุคคลของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 20 ปี - 30 ปี มากกว่า 30 ปี - 35 ปี มากกว่า 35 ปี - 40 ปี
 มากกว่า 40 ปี - 45 ปี มากกว่า 45 ปี - 55 ปี มากกว่า 55 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพสมรส โสด สมรส หย่าร้าง
4. ภูมิลำเนา (ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน) กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
 นอกเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กรุงเทพมหานครที่จังหวัด.....
5. ลักษณะงานอาชีพในปัจจุบันที่กำลังทำอยู่ (อาชีพหลัก) ไม่ได้ทำงาน / เรียนอย่างเดียว
 ทำงานกิจการส่วนตัว องค์กรในภาคธุรกิจเอกชน
 องค์กรที่เป็นรัฐวิสาหกิจ องค์กรในภาคราชการ
6. กรณีที่ท่านมีงานอาชีพในองค์กรต่าง ๆ อยู่ในสถานะลูกจ้าง / พนักงาน / ข้าราชการ ท่านมีความมุ่งหวังที่จะใช้ความรู้จากหลักสูตรในการทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับงานอื่น ๆ (เช่น อาชีพเสริมหรือกิจการของตนเอง) ในอนาคตที่นอกเหนือจากตำแหน่งงานในอาชีพปัจจุบันดังกล่าวด้วยหรือไม่ ใช่ ไม่ใช่
7. ระยะเวลาในการทำงานของอาชีพปัจจุบัน
 0 - 5 ปี มากกว่า 5 ปี - 10 ปี มากกว่า 10 ปี - 15 ปี
 มากกว่า 20 ปี - 25 ปี มากกว่า 25 ปีขึ้นไป
8. รายได้ต่อเดือน (โดยประมาณ)
 น้อยกว่า 20,000 บาท 20,000 - 30,000 บาท
 มากกว่า 30,000 - 40,000 บาท มากกว่า 40,000 - 50,000 บาท
 มากกว่า 50,000 - 60,000 บาท มากกว่า 60,000 - 80,000 บาท
 มากกว่า 80,000 - 100,000 บาท มากกว่า 100,000 บาท - 150,000 บาท
 มากกว่า 150,000 - 200,000 บาท มากกว่า 200,000 บาทขึ้นไป
9. คุณวุฒิ / สาขาทางการศึกษาที่จบ (โปรดระบุ)
ระดับปริญญาตรีสาขา..... ระดับปริญญาโทสาขา.....
10. หากท่านเรียนจบจากหลักสูตรนี้แล้ว ท่านมีความประสงค์ที่จะทำอย่างไรต่อไปในอนาคตเกี่ยวกับงานอาชีพหลัก
 ทำงานในแวดวงอาชีพเดิม เปลี่ยนงานไปเป็นอาชีพอื่นในแวดวงใหม่
11. ท่านเรียนหลักสูตรนี้ในรุ่นไหน 1 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ขอให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเพื่อวัดระดับความคิดเห็นของท่าน

ท่านมีความคาดหวังจากการเรียนในหลักสูตรว่า ...	ระดับความคาดหวัง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านวิชาการ					
จะได้รับความรู้ในเนื้อหาที่เป็นวิชาการด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างครบถ้วน					
จะทำให้สามารถมีความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากงานอาชีพปัจจุบันในลักษณะของการต่อยอดและนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในการทำงาน					
จะทำให้มีความรู้ด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับที่สูงเช่นเดียวกับนักวิชาการในแวดวงนี้					
ด้านประสบการณ์					
จะทำให้ได้ข้อมูลด้านประสบการณ์และมุมมองที่เป็นแนวคิดจากอาจารย์ผู้สอนเพิ่มเติม					
จะทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่อาจมีมุมมองแตกต่างจากตนเอง					
เป็นโอกาสที่จะได้ประสบการณ์จากการทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละวิชาในชั้นเรียน					
ด้านความก้าวหน้าในงานอาชีพ					
จะส่งผลต่อการเลื่อนตำแหน่งงานให้สูง หรือดีขึ้นกว่าปัจจุบัน					
จะส่งผลต่อการได้รับการสนับสนุนในแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ตนเองนำเสนอให้กับองค์กรที่ทำงานอยู่ และ/หรือจากบุคคลอื่นๆ ที่ต้องการทำงานร่วมกันมากขึ้น					
จะส่งผลทำให้สามารถสร้างชิ้นงานหรือเกิดการพัฒนางานที่ทำอยู่ได้เพิ่มขึ้น					
ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม					
จะส่งผลทำให้ได้รับความนับถือและการยอมรับมากขึ้นจากบุคคลอื่นที่อยู่ในแวดวงอาชีพเดียวกัน					
จะทำให้มีเครือข่าย (Network) ในแวดวงการทำงานที่กว้างขวางขึ้นกับบุคคลอื่นที่นอกเหนือจากผู้ร่วมงานในที่ทำงานปัจจุบัน					
จะทำให้ได้รับความบันเทิง สนุกสนาน และมีโอกาสสัมผัสกับบรรยากาศของการเรียนร่วมกันกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน					
ด้านความรู้สึกดีต่อตนเอง					
จะทำให้ได้รับความภาคภูมิใจในการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองได้มากขึ้น					
ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองทางด้านวิชาการในระดับที่สูงขึ้น					
จะทำให้มีโอกาสได้เรียนรู้ในสาขาที่ชอบและเคยใฝ่ฝัน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังจากการเรียนของท่านในหลักสูตรนี้

“ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้